REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 236/2012 **2016/EES/57/25**

frá 14. mars 2012

um skortsölu og tiltekna þætti skuldatrygginga (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar fjármálakreppan stóð sem hæst í september 2008 samþykktu lögbær yfirvöld í nokkrum aðildarríkjum og eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum, s.s. í Bandaríkjunum og Japan, neyðarráðstafanir til að takmarka eða banna skortsölu sumra eða allra verðbréfa. Þau gripu til aðgerða þar sem þau höfðu áhyggjur af því að skortsala myndi, á tímum umtalsverðs fjárhagslegs óstöðugleika, auka verðlækkun hlutabréfa, einkum hlutabréfa fjármálastofnana, sem gæti að lokum ógnað rekstrarhæfni þeirra og leitt til kerfisáhættu. Ráðstafanirnar sem aðildarríkin samþykktu voru mismunandi þar sem Sambandið býr ekki yfir sameiginlegum regluramma um málefni er varða skortsölu.

2) Til að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins og bæta starfsskilyrði hans, einkum að því er varðar fjármálamarkaði, og til að tryggja hátt stig neytenda- og fjárfestaverndar þykir rétt að mæla fyrir um sameiginlegan regluramma um kröfur og valdheimildir varðandi skortsölu og skuldatryggingar og til að tryggja aukið samstarf og samræmingu milli aðildarríkja ef grípa þarf til ráðstafana vegna sérstakra aðstæðna. Nauðsynlegt er að samræma reglurnar um skortsölu og tiltekna þætti skuldatrygginga til að koma í veg fyrir hindranir á eðlilegri starfsemi innri markaðarins, þar sem líklegt er að aðildarríki haldi annars áfram að grípa til mismunandi ráðstafana.

3) Rétt þykir og nauðsynlegt að þessar reglur taki á sig lagalegt form reglugerðar til að tryggja að ákvæði, sem leggja með beinum hætti skyldur á einkaaðila að tilkynna og birta upplýsingar um hreinar skortstöður í tilteknum gerningum og varðandi óvarða skortsölu, sé beitt með samræmdum hætti innan Sambandsins. Reglugerð er auk þess nauðsynleg til að að veita Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) (ESMA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ([4]), umboð til að samræma ráðstafanir lögbærra yfirvalda eða til að gera sjálf ráðstafanir.

4) Gildissvið þessarar reglugerðar ætti að vera eins vítt og mögulegt er til að koma á fyrirbyggjandi regluramma sem hægt er að nota við sérstakar aðstæður. Sá rammi ætti að taka til allra fjármálagerninga en fela í sér viðeigandi viðbrögð við þeirri áhættu sem skortsala mismunandi gerninga getur valdið. Það er því aðeins við sérstakar aðstæður sem lögbær yfirvöld og Evrópska verðbréfa-

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 86, 24.3.2012, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 204/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, bíður birtingar

([1]) Stjtíð. ESB C 91, 23.3.2011, bls. 1.

([2]) Stjtíð. ESB C 84, 17.3.2011, bls. 34.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 15. nóvember 2011 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 21. febrúar 2012.

([4]) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

markaðseftirlitsstofnunin ættu að hafa heimild til að grípa til ráðstafana sem varða allar tegundir fjármálagerninga og ganga lengra en varanlegu ráðstafanirnar, sem gilda aðeins um tilteknar tegundir gerninga ef um er að ræða skýrt skilgreindar áhættur sem bregðast þarf við.

5) Til að binda endi á það losaralega ástand sem nú ríkir, þar sem sum aðildarríki hafa gripið til mismunandi ráðstafana og til að takmarka möguleikann á því að lögbær yfirvöld geri mismunandi ráðstafanir, er mikilvægt að taka með samræmdum hætti á mögulegri áhættu sem getur leitt af skortsölu eða skuldatryggingum. Þær kröfur sem gerðar eru ættu að taka á skilgreindri áhættu án þess þó að draga óþarflega úr ávinningi skortsölu varðandi gæði og skilvirkni markaða. Þótt skortsala geti haft skaðleg áhrif við tilteknar aðstæður þá hefur hún, við venjulegar markaðsaðstæður, mikilvægu hlutverki að gegna við að tryggja eðlilega starfsemi fjármálamarkaða, einkum í tengslum við seljanleika á markaði og skilvirka verðmyndun.

6) Þegar vísað er til einstaklinga og lögaðila í þessari reglugerð þá er einnig átt við skráð viðskiptasamtök sem hafa ekki réttarstöðu lögaðila.

7) Aukið gagnsæi í tengslum við verulegar hreinar skortstöður í tilteknum fjármálagerningum er líklegt til að vera til hagsbóta fyrir bæði eftirlits- og markaðsaðila. Fyrir hlutabréf, sem tekin eru til viðskipta á viðskiptavettvangi í Sambandinu, ætti að koma á tvíþættu líkani sem veitir aukið gagnsæi að því er varðar verulegar hreinar skortstöður í hlutabréfum á viðeigandi stigi. Við neðri mörkin ætti að tilkynna hlutaðeigandi eftirlitsaðilum í trúnaði um stöðu til að gera þeim kleift að vakta og, ef nauðsyn krefur, rannsaka skortsölu sem gæti valdið kerfisáhættu, talist misnotkun eða skapað óróa á mörkuðum; við efri mörkin ætti að birta opinberlega á mörkuðunum upplýsingar um stöður til að veita öðrum markaðsaðilum gagnlegar upplýsingar um verulegar einstakar skortstöður í hlutabréfum.

8) Gera ætti kröfu um að eftirlitsaðilum sér tilkynnt um verulegar hreinar skortstöður sem varða ríkisskuldir innan Sambandsins þar sem slík tilkynning myndi veita mikilvægar upplýsingar sem hjálpa eftirlitsaðilum að fylgjast með því hvort slíkar stöður valda í reynd kerfisáhættu eða feli í sér misnotkun. Slík krafa ætti eingöngu að fela í sér birtingu upplýsinga til eftirlitsaðila í trúnaði þar sem birting upplýsinga um slíka gerninga á markaði gæti haft skaðleg áhrif á markaði með ríkisskuldir þar sem þegar hefur dregið úr seljanleika.

9) Tilkynningarskyldan varðandi ríkisskuldir gildir um skuldagerninga sem gefnir eru út af aðildarríki og Sambandinu, þ.m.t. Fjárfestingarbanki Evrópu, ráðuneyti aðildarríkis, ríkisstofnun aðildarríkis, félag aðildarríkis með sérstakan tilgang eða alþjóðleg fjármálastofnun, sem komið er á fót af tveimur eða fleiri aðildarríkjum sem gefa út skuldagerninga fyrir hönd aðildarríkis eða fyrir hönd nokkurra aðildarríkja, s.s. Evrópski fjármálastöðugleikasjóðurinn eða væntanlega Evrópska stöðugleikakerfið. Ef um er að ræða aðildarríki sem er sambandsríki gildir tilkynningarskyldan einnig um skuldagerninga sem gefnir eru út af aðila sambandsríkisins. Hún ætti þó ekki að gilda um önnur svæðisbundin, staðbundin eða hálfopinber yfirvöld í aðildarríki sem gefa út skuldagerninga. Markmiðið með skuldagerningum sem Sambandið gefur út er að styðja við greiðslujöfnuð eða fjármálastöðugleika aðildarríkja eða veita þriðju löndum fjárhagsaðstoð.

10) Til að tryggja víðfeðmt og skilvirkt gagnsæi er mikilvægt að tilkynningarskyldan taki ekki aðeins til skortstaðna, sem leiða af viðskiptum með hlutabréf eða ríkisskulda á viðskiptavettvangi, heldur einnig til skortstaðna sem myndast við viðskipti utan viðskiptavettvang og til hreinna skortstaðna sem verða til við notkun afleiðna á borð við valréttarsamninga, framtíðarsamninga, vísitölutengda gerninga, mismunasamninga og veðjun á verðbil í tengslum við hlutabréf eða ríkisskuldir.

11) Til að nýtast eftirlitsaðilum og mörkuðum ætti gagnsæisfyrirkomulag að veita ítarlegar og nákvæmar upplýsingar um stöður einstaklinga eða lögaðila. Einkum ættu upplýsingar, sem veittar eru eftirlitsaðilanum eða markaðnum, að taka tillit til bæði skort- og gnóttstaðna til að veita gagnlegar upplýsingar um hreinar stöður einstaklinga eða lögaðila í hlutabréfum, ríkisskuldum og skuldatryggingum.

12) Við útreikning á skort- eða gnóttstöðum ætti að taka tillit til allra fjárhagslegra hagsmuna einstaklinga eða lögaðila í tengslum við útgefið hlutafé félags eða útgefnar ríkisskuldir aðildarríkis eða Sambandsins. Einkum ætti að taka tillit til slíkra fjárhagslegra hagsmuna sem fást beint eða óbeint vegna notkunar á afleiðum, s.s. valréttarsamningum, framtíðarsamningum, mismunasamningum og veðjun á verðbil í tengslum við hlutabréf eða ríkisskuldir, og vísitölum, verðbréfakörfum og sjóðum sem viðskipti eru með í kauphöll. Ef um er að ræða stöður í tengslum við ríkisskuldir ætti einnig að taka tillit til skuldatrygginga í tengslum við útgefendur ríkisskuldagerninga.

13) Til viðbótar við gagnsæiskröfurnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð ætti framkvæmdastjórnin, í tengslum við endurskoðun sína á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga ([5]), að taka til athugunar hvort það myndi veita gagnlegar viðbótarupplýsingar sem gera lögbærum yfirvöldum kleift að hafa eftirlit með umfangi skortsölu að fjárfestingarfyrirtæki myndu láta skýrslur um viðskipti til lögbærra yfirvalda fela í sér upplýsingar um skortsölur.

14) Frá efnahagslegu sjónarmiði geta kaup á skuldatryggingum, án þess að hafa gnóttstöðu í undirliggjandi ríkisskuldum eða eignum, eignasöfnum, fjárskuldbindingum eða fjárhagslegum samningum, þar sem fylgni er á milli virði undirliggjandi eignar og virði ríkisskulda, jafngilt því að taka skortstöðu í undirliggjandi skuldagerningi. Við útreikning á hreinni skortstöðu í tengslum við ríkisskuldir ætti því að taka tillit til skuldatrygginga í tengslum við skuldbindingu útgefanda ríkisskulda. Taka ætti tillit til stöðunnar í skuldatryggingum bæði við ákvörðun á því hvort einstaklingur eða lögaðili eiga verulega hreina skortstöðu í tengslum við ríkisskuld, sem þarf að tilkynna til lögbærs yfirvalds, og þegar lögbært yfirvald fellir tímabundið úr gildi takmarkanir á óvörðum skuldatryggingaviðskiptum í þeim tilgangi að ákvarða verulegar óvarðar stöður í skuldatryggingum í tengslum við útgefanda ríkisskulda, sem þarf að tilkynna til lögbæra yfirvaldsins.

15) Til að gera kleift að hafa viðvarandi eftirlit með stöðum ættu gagnsæiskröfurnar einnig að fela í sér tilkynningu eða birtingu ef breyting á hreinni skortstöðu veldur hækkun eða lækkun yfir eða undir tiltekin viðmiðunarmörk.

16) Til að gagnsæiskröfurnar séu skilvirkar er mikilvægt að það gildi án tillits til þess hvar einstaklingurinn eða lögaðilinn er staðsettur, þ.m.t. í þriðja landi, ef sá aðili á verulega hreina skortstöðu í félagi, ef hlutabréf þess hafa verið tekin til viðskipta á viðskiptavettvangi í Sambandinu, eða hreina skortstöðu í ríkisskuldum sem gefnar eru út af aðildarríki eða Sambandinu.

17) Skilgreiningin á skortsölu ætti hvorki að ná yfir endurhverf verðbréfakaup milli tveggja aðila, þar sem annar aðilinn selur hinum verðbréf á tilgreindu verði ásamt því að skuldbinda sig til að kaupa verðbréfið aftur síðar á öðru tilgreindu verði, né afleiðusamning þar sem samþykkt er að selja verðbréf á tilgreindu verði í framtíðinni. Skilgreiningin ætti ekki að ná yfir viðskipti með verðbréf samkvæmt samkomulagi um verðbréfalán.

18) Stundum er talið að óvarin skortsala hlutabréfa og ríkisskulda auki mögulega hættu á að uppgjör mistakist og á flökti. Til að draga úr slíkri áhættu þykir rétt að setja viðeigandi takmarkanir á óvarðar skortsölur slíkra gerninga. Ítarlegar takmarkanir ættu að taka tillit til mismunandi fyrirkomulags sem nú er notað við varða skortsölu. Þar á meðal eru aðskilin endurhverf verðbréfakaup, sem aðili sem skortselur verðbréf hefur til grundvallar við endurkaup á jafngildu verðbréfi á tilskildum tíma svo hægt sé að gera upp skortsölu, og felur í sér tryggingarráðstafanir ef tryggingarhafi getur notað verðbréfið til að gera upp skortsöluna. Önnur dæmi eru forkaupsréttur (tilboð) sem félög bjóða núverandi hluthöfum, lánasamsteypur og heimildir til endurhverfra verðbréfakaupa sem t.d. viðskiptavettvangur, stöðustofnunarkerfi eða seðlabankar bjóða.

19) Í tengslum við óvarða skortsölu hlutabréfa er nauðsynlegt fyrir einstakling eða lögaðila að gera samkomulag við þriðja aðila, þar sem þriðji aðilinn staðfestir að hluturinn hafi verið gerður aðgengilegur, sem merkir að þriðji aðilinn staðfestir að hann telji að hann geti gert hlutinn aðgengilegan vegna uppgjörs á gjalddaga. Til að geta staðfest þetta er nauðsynlegt að ráðstafanir séu gerðar gagnvart þriðju aðilum þannig að einstaklingurinn eða lögaðilinn geti haft eðlilegar væntingar um að uppgjör geti farið fram á gjalddaga. Í þessu felast ráðstafanir eins og þegar þriðji aðili hefur úthlutað hlutabréfum til láns eða kaups þannig að uppgjör geti farið fram á gjalddaga. Með tilliti til skortsölu, sem kaup á hlutabréfunum þann sama dag er ætlað að standa undir, felur þetta í sér staðfestingu þriðja aðila þess efnis að hann telji að auðvelt verði að fá hlutabréfin til láns eða kaups. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti, við ákvörðun á því hvaða ráðstafanir eru nauðsynlegar til að unnt sé að hafa eðlilegar væntingar til að uppgjör geti farið fram á gjalddaga, að taka tillit til seljanleika hlutabréfanna, einkum umfangs veltu og hversu auðvelt er að kaupa, selja og fá þau lánuð með sem minnstum áhrifum á markaðinn.

20) Í tengslum við óvarða skortsölu ríkisskulda má líta á þá staðreynd, að skortsalan verði gerð upp með kaupum á ríkisskuldum á sama degi, sem dæmi um að unnt sé að hafa eðlilegar væntingar um að uppgjör geti farið fram á gjalddaga.

21) Skuldatryggingar á ríki ættu að byggjast á meginreglunni um tryggingarhæfa hagsmuni á sama tíma og viðurkennt er að það geta verið hagsmunir í ríkisútgefanda, aðrir en eignarhald á skuldabréfi. Slíkir hagsmunir geta m.a. verið vörn gegn hættu á vanskilum ríkisútgefanda

([5]) Stjtíð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

þegar einstaklingur eða lögaðili á gnóttstöðu í ríkisskuldagerningi þess útgefanda eða vörn gegn hættu á lækkun á virði ríkisskuldagernings þegar einstaklingurinn eða lögaðilinn á eignir eða skuldbindingar sem varða opinbera aðila eða einkaaðila í hlutaðeigandi aðildarríki og fylgni er á milli virðis þeirra og virðis ríkisskulda. Slíkar eignir eru m.a. fjárhagslegir samningar, safn eigna eða fjárskuldbindinga auk vaxta- eða gjaldmiðlaskiptasamninga þar sem skuldatrygging á ríki er notuð til að stýra mótaðilaáhættu við áhættuvörn í tengslum við fjárhagslega samninga og gjaldmiðlasamninga. Hvorki ætti að telja stöðu né safn staðna, sem beitt er í tengslum við áhættuvörn áhættuskuldbindingar gagnvart ríki, sem óvarða stöðu í skuldatryggingu á ríki. Þar á meðal eru áhættuskuldbindingar gagnvart ríkis-, svæðis- og staðaryfirvöldum, opinberum aðilum eða áhættuskuldbindingar sem einhver þessara eininga ábyrgist. Þar að auki ætti að telja með áhættu vegna eininga í einkageiranum sem hafa staðfestu í hlutaðeigandi aðildarríki. Telja ætti allar áhættuskuldbindingar með í þessu samhengi, þ.m.t. útlán, útlánaáhættu mótaðila (þ.m.t. möguleg áhætta ef krafa er um lögbundið, eigið fé vegna slíkrar áhættuskuldbindingar), viðskiptakröfur og ábyrgðir. Þá felur þetta einnig í sér óbeina áhættuskuldbindingu vegna einhverra áðurnefndra eininga, m.a. gegnum áhættuskuldbindingu vegna vísitalna, sjóða eða félaga með sérstakan tilgang.

22) Þar sem stöðutaka í skuldatryggingu á ríki án undirliggjandi áhættuskuldbindingar vegna hættu á lækkun á virði ríkisskulda gæti haft neikvæð áhrif á stöðugleika markaða með ríkisskuldir, ætti að banna einstaklingum eða lögaðilum að taka slíkar óvarðar stöður í skuldatryggingum. Þó ætti lögbært yfirvald að geta fellt slíkt bann tímabundið úr gildi við fyrstu merki um að markaðurinn með ríkisskuldir starfi ekki eðlilega. Slík tímabundin niðurfelling ætti að vera byggð á skoðun lögbæra yfirvaldsins á grundvelli hlutlægra viðmiðana, í kjölfar greiningar á vísunum sem sett er fram í þessari reglugerð. Lögbær yfirvöld ættu einnig að geta notað viðbótarvísa.

23) Einnig þykir rétt að telja með kröfur til miðlægra mótaðila að því er varðar ferlið við uppgjörskaup og sektir ef uppgjör hlutabréfaviðskipta gengur ekki eftir. Ferlin við uppgjörskaup og kröfurnar vegna of seins uppgjörs ættu að vera grunnstaðlar að því er varðar aga við uppgjör. Kröfurnar varðandi uppgjörskaup og sektir ættu að vera nægilega sveigjanlegar til að gera miðlæga mótaðilanum, sem ber ábyrgð á að tryggja að slíkar ráðstafanir séu til staðar svo unnt sé að treysta á að annar markaðsaðili framkvæmi uppgjörskaupin eða leggi sektina á. Til að fjármálamarkaðir geti starfað eðlilega er þó nauðsynlegt að fjalla í víðari skilningi um aga við uppgjör í þverlægri tillögu að nýrri löggjöf.

24) Ráðstafanir, sem varða ríkisskuldir og skuldatryggingar á ríki, þ.m.t. aukið gagnsæi og takmarkanir á óvarða skortsölu, ættu að fela í sér viðeigandi kröfur og ekki hafa neikvæð áhrif á seljanleika á mörkuðum og endurkaupamörkuðum með ríkisskuldabréf.

25) Hlutabréf eru í auknum mæli tekin til viðskipta á mismunandi viðskiptavettvangi í Sambandinu og í þriðju löndum. Hlutabréf margra stórra félaga, sem hafa staðfestu í þriðja landi, hafa einnig verið tekin til viðskipta á viðskiptavettvangi í Sambandinu. Með tilliti til skilvirkni er viðeigandi að verðbréf séu undanþegin tilteknum kröfum um tilkynningar og birtingu ef meginvettvangur viðskipta með þann gerning er í þriðja landi.

26) Starfsemi viðskiptavaka gegnir mikilvægu hlutverki við að skapa seljanleika á mörkuðum í Sambandinu og viðskiptavakar þurfa að taka skortstöður til að sinna því hlutverki. Ef sett eru skilyrði um slíka starfsemi gæti það heft getu þeirra til að skapa seljanleika og haft veruleg neikvæð áhrif á skilvirkni markaða Sambandsins. Þar að auki skal ekki vænta þess að viðskiptavakar taki verulegar skortstöður nema í mjög skamman tíma. Því er rétt að veita einstaklingum eða lögaðilum, sem taka þátt í slíkri starfsemi, undanþágu frá kröfum sem gætu heft getu þeirra til að stunda slíka starfsemi og þannig haft neikvæð áhrif á markaði Sambandsins. Til að slíkar kröfur nái yfir jafngildar einingar í þriðju löndum er nauðsynlegt að koma á ferli til að meta jafngildi markaða í þriðja landi. Undanþágan ætti að gilda um mismunandi starfsemi viðskiptavaka en ekki um eigin viðskipti. Undanþágan ætti einnig að gilda um tiltekna starfsemi á frummarkaði, á borð við starfsemi sem varðar ríkisskuldir og stöðugleikaáætlanir, sem er mikilvæg starfsemi sem stuðlar að skilvirkri starfsemi markaða. Tilkynna ætti lögbærum yfirvöldum um beitingu undanþágna og ættu þau að hafa vald til að banna einstaklingi eða lögaðila að nýta undanþágu ef hann uppfyllir ekki viðeigandi viðmiðanir undanþágunnar. Lögbærum yfirvöldum ætti einnig að vera kleift að óska eftir upplýsingum frá einstaklingnum eða lögaðilanum til að fylgjast með notkun þeirra á undanþágu.

27) Ef um er að ræða neikvæða þróun sem verulega ógnar fjármálastöðugleika eða tiltrú á markaði í aðildarríki eða Sambandinu ættu lögbær yfirvöld að hafa vald til íhlutunar og til að krefjast aukins gagnsæis eða beita tímabundnum takmörkunum á skortsölu, viðskipti með skuldatryggingar eða önnur viðskipti, til að koma í veg fyrir ótilhlýðilega lækkun á verði fjármálagernings. Slíkar ráðstafanir geta verið nauðsynlegar vegna ýmissa óhagstæðra atburða eða þróunar, þ.m.t. ekki aðeins atburðir sem eru fjárhagslegir eða efnahagslegir heldur einnig náttúruhamfarir eða hryðjuverkastarfsemi. Auk þess gætu óhagstæðir atburðir eða þróun sem þarfnast ráðstafana orðið í einu aðildarríki og ekki haft nein áhrif yfir landamæri. Slíkt vald ætti að vera nægilega sveigjanlegt til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að taka á margskonar mismunandi sérstökum aðstæðum. Þegar gripið er til slíkra ráðstafana ættu lögbær yfirvöld að taka tilhlýðilegt tillit til meginreglunnar um meðalhóf.

28) Þar eð þessi reglugerð fjallar aðeins um takmarkanir á skortsölu og skuldatryggingar til að koma í veg fyrir ótilhlýðilega lækkun á verði fjármálagernings er fremur við hæfi að taka til athugunar þörfina á öðrum tegundum takmarkana, s.s. stöðumörk eða takmarkanir á afurðir, sem gætu valdið verulegum áhyggjum af vernd fjárfesta, í tengslum við endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar á tilskipun 2004/39/EB.

29) Enda þótt lögbær yfirvöld séu yfirleitt best til þess fallin að fylgjast með markaðsaðstæðum og fyrst til að bregðast við óhagstæðum atburði eða þróun með því að ákvarða hvort alvarleg ógn steðjar að fjármálastöðugleika eða tiltrú á markaðnum og hvort nauðsynlegt er að grípa til ráðstafana til að taka á slíkri stöðu, ætti að samræma vald hvað þetta varðar og skilyrði og ráðstafanir varðandi notkun þess eins og mögulegt er.

30) Ef um er að ræða verulega lækkun á verði fjármálagernings á viðskiptavettvangi ætti lögbært yfirvald einnig að hafa getu til að takmarka tímabundið skortsölu viðkomandi fjármálagernings á þeim viðskiptavettvangi innan eigin lögsögu eða óska eftir því að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin takmarki slíka skortsölu í öðrum lögsagnarumdæmum til að geta gripið skjótt inn í eftir því sem við á og í skamman tíma til að koma í veg fyrir ótilhlýðilega lækkun á verði hlutaðeigandi gernings. Einnig ætti að gera kröfu um að lögbæra yfirvaldið tilkynni Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um slíka ákvörðun til að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin geti tafarlaust upplýst lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum þar sem fyrir er viðskiptavettvangur þar sem viðskipti eru með sama gerninginn, samræmt ráðstafanir í þeim aðildarríkjum og, ef nauðsyn krefur, aðstoðað þau við að komast að samkomulagi eða við að taka sjálf ákvörðun, í samræmi við 19. gr. tilskipunar (ESB) nr. 1095/2010.

31) Ef óhagstæður atburður eða þróun nær út fyrir eitt aðildarríki eða hefur önnur áhrif yfir landamæri, t.d. ef fjármálagerningur er tekinn til viðskipta á mismunandi viðskiptavettvangi í mörgum mismunandi aðildarríkjum, er náið samráð og samstarf milli lögbærra yfirvalda nauðsynlegt. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að gegna lykilhlutverki við samræmingu við slíkar aðstæður og ætti að reyna að tryggja samkvæmni milli lögbærra yfirvalda. Samsetning Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem er skipuð fulltrúum lögbærra yfirvalda, hjálpar til við uppfyllingu þess háttar hlutverks. Auk þess ættu lögbær yfirvöld að hafa vald til að grípa til ráðstafana ef íhlutun er í þeirra þágu.

32) Auk þess að samræma ráðstafanir lögbærra yfirvalda ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að tryggja að lögbær yfirvöld geri aðeins ráðstafanir ef nauðsyn krefur og að þær séu viðeigandi. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að geta gefið lögbærum yfirvöldum álit á beitingu valds til íhlutunar.

33) Enda þótt lögbær yfirvöld séu oft best til þess fallin að fylgjast með markaðsaðstæðum og til að bregðast í upphafi við óhagstæðum atburði eða þróun ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin einnig að hafa vald til að grípa til ráðstafana ef skortsala og önnur tengd starfsemi ógnar eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls eða hluta af fjármálakerfi Sambandsins, þegar um er að ræða viðskipti yfir landamæri og lögbær yfirvöld hafa ekki gripið til fullnægjandi ráðstafana til að taka á þeirri ógn. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti, þar sem því verður við komið, að hafa samráð við evrópska kerfisáhætturáðið, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins ([6]), og önnur viðeigandi yfirvöld ef slíkar ráðstafanir gætu haft áhrif út fyrir fjármálamarkaði, eins og gæti átt við í tilviki hrávöruafleiða sem notaðar eru til að verjast áhættu vegna staðna í áþreifanlegum eignum.

34) Valdheimildir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samkvæmt þessari reglugerð til að takmarka skortsölu og aðra tengda starfsemi við sérstakar aðstæður eru í samræmi við 5. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Þessar valdheimildir ættu ekki að hafa áhrif á valdheimildir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar þegar um neyðarástand er að ræða skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti einkum að geta samþykkt einstakar ákvarðanir sem krefjast þess að lögbær yfirvöld geri ráðstafanir eða taki einstakar ákvarðanir sem varða þátttakendur á fjármálamarkaði skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

([6]) Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1.

35) Tilvísanir í þessari reglugerð í 18. gr. og 38. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 eru til útskýringar. Þessar greinar gilda jafnvel þótt ekki sé að finna slíkar tilvísanir.

36) Íhlutunarvald lögbærra yfirvalda og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til að takmarka skortsölu, skuldatryggingar og önnur viðskipti ætti aðeins að vera tímabundið í eðli sínu og ætti aðeins að vera beitt í tiltekinn tíma og eftir því sem þurfa þykir til að taka á tiltekinni ógn.

37) Vegna sértækrar áhættu, sem getur leitt af notkun skuldatrygginga, ættu lögbær yfirvöld að hafa strangt eftirlit með slíkum viðskiptum. Einkum ættu lögbær yfirvöld, í undantekningartilvikum, að hafa vald til að krefjast upplýsinga frá einstaklingum eða lögaðilum, sem eiga slík viðskipti, um tilgang viðskiptanna.

38) Veita ætti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heimild til að framkvæma rannsókn vegna atviks eða starfsemi er varðar skortsölu eða notkun skuldatrygginga til að meta hvort viðkomandi atvik eða starfsemi ógni mögulega fjármálastöðugleika eða tiltrú á markaði. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að birta skýrslu um niðurstöður sínar ef hún framkvæmir slíka rannsókn.

39) Þar sem sum ákvæði þessarar reglugerðar gilda um einstaklinga eða lögaðila og aðgerðir í þriðju löndum er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld og eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum starfi saman við tilteknar aðstæður. Lögbær yfirvöld og eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum ættu því að gera með sér samning. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að samræma gerð þess háttar samstarfsfyrirkomulags og skipti lögbærra yfirvalda á upplýsingum sem þau taka við frá þriðju löndum.

40) Í þessari reglugerð eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE) og í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi (sáttmáli), einkum rétturinn til verndar persónuupplýsingum, sem kveðið er á um í 16. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Gagnsæi varðandi verulegar hreinar skortstöður, þ.m.t. opinbera birtingu ef farið er yfir tiltekin viðmiðunarmörk, þegar kveðið er á um það samkvæmt þessari reglugerð, er nauðsynlegt með skírskotun til fjármálastöðugleika og vernd fjárfesta. Slíkt gagnsæi mun gera eftirlitsaðilum kleift að hafa eftirlit með notkun skortsölu í tengslum við markaðsmisnotkunaráætlanir og áhrif skortsölu á eðlilega starfsemi markaðanna. Þar að auki getur slíkt gagnsæi dregið úr misvægi í upplýsingum, sem tryggir að allir markaðsaðilar fái nægar upplýsingar um að hvaða marki skortsala hefur áhrif á verð. Öll upplýsingaskipti eða sending upplýsinga frá lögbærum yfirvöldum ætti að vera í samræmi við reglur um miðlun persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([7]). Öll upplýsingaskipti eða sending upplýsinga frá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ætti að vera í samræmi við reglur um miðlun persónuupplýsinga, sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([8]), sem ættu að gilda að fullu við vinnslu lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á persónuupplýsingum við beitingu þessarar reglugerðar.

41) Að teknu tilliti til meginreglnanna sem settar eru fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að efla fyrirkomulag um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu og lagagerninga Sambandsins, sem samþykktir eru í framhaldi af þeirri orðsendingu, ættu aðildarríki að mæla fyrir um reglur um viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir sem gilda um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og sjá til þess að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir ættu að vera skilvirkar, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Þau ættu að byggja á viðmiðunarreglunum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur samþykkt til að stuðla að samleitni og samræmi fyrirkomulags viðurlaga innan fjármálageirans þvert á atvinnugreinar.

42) Til að tryggja samræmd skilyrði vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu ([9]). Framkvæmdastjórnin ætti að upplýsa Evrópuþingið um framvindu að því er varðar ákvarðanir um jafngildi laga- og eftirlitsramma þriðju landa við kröfur þessarar reglugerðar.

43) Valdið til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ætti að vera framselt framkvæmdastjórninni að því er varðar upplýsingar um útreikning á skortstöðum þegar einstaklingur eða lögaðili á óvarða stöðu í skuldatryggingu, viðmiðunarmörk varðandi tilkynningu eða upplýsingagjöf og nánari tilgreining viðmiðana og þátta til að ákvarða í hvaða tilvikum óhagstæður atburður eða þróun ógnar verulega fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í aðildarríki eða Sambandinu. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð

([7]) Stjtíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.
([8]) Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.
([9]) Stjtíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. á vettvangi sérfræðinga viðeigandi stofnana, yfirvalda og skrifstofa, eftir því sem við á. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

44) Framkvæmdastjórnin ætti að senda skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um mat á því hversu viðeigandi viðmiðunarmörkin, sem kveðið er á um varðandi tilkynningu og upplýsingagjöf, virkni takmarkananna og krafnanna er varða gagnsæi hreinna skortstaðna og hvort einhverjar aðrar takmarkanir eða önnur skilyrði um skortsölu eða skuldatryggingar, eru viðeigandi.

45) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þrátt fyrir að lögbær yfirvöld séu best til þess fallin að hafa eftirlit með og búa yfir meiri þekkingu á markaðsþróun, er aðeins mögulegt að átta sig á heildaráhrifum vandamálanna vegna skortsölu og skuldatrygginga í samhengi við Sambandið, og þeim verður því betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og sett er fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

46) Þar eð sum aðildarríki hafa nú þegar komið á takmörkunum á skortsölu og þar sem þessi reglugerð kveður á um framseldar gerðir og bindandi tæknistaðla, sem ætti að samþykkja áður en unnt er að beita þeim á nytsamlegan hátt, er nauðsynlegt að kveða á um fullnægjandi tímabil til innleiðingar. Þar eð mikilvægt er að tilgreina fyrir 1. nóvember 2012 þá veigalitlu þætti sem krafist er til að auðvelda markaðsaðilum að fara að þessari reglugerð og lögbærum yfirvöldum að framfylgja henni, er einnig nauðsynlegt að gera framkvæmdastjórninni kleift að samþykkja tæknistaðlana og framseldu gerðirnar fyrir þann dag.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi:

a) fjármálagerninga, í skilningi a-liðar 1. mgr. 2. gr., sem teknir eru til viðskipta á viðskiptavettvangi í Sambandinu, þ.m.t. slíkir gerningar þegar viðskipti eru með þá utan viðskiptavettvangs,

b) afleiður, sem um getur í 4. – 10. lið C-þáttar I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, sem tengjast fjármálagerningum sem um getur í a-lið eða útgefanda þess háttar fjármálagernings, þ.m.t. slíkar afleiður þegar viðskipti eru með þær utan viðskiptavettvangs,

c) skuldagerninga, sem gefnir eru út af aðildarríki eða Sambandinu, og afleiður sem um getur í 4. – 10. lið C-þáttar I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB sem tengjast eða varða skuldagerninga sem gefnir eru út af aðildarríki eða Sambandinu.

2. Ákvæði 18. gr., 20. gr. og 23. – 30. gr. gilda um alla fjármálagerninga í skilningi a-liðar 1. mgr. 2. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „fjármálagerningur“: gerningur sem um getur í C-þætti I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB,

b) „skortsala“ í tengslum við hlutabréf eða skuldagerning: hvers konar sala á hlutabréfi eða skuldagerningi sem ekki er í eigu seljanda þegar hann gerir samning um sölu, þ.m.t. sala þar sem seljandi hefur, við gerð samnings um sölu, tekið að láni eða samþykkt að taka að láni hlutabréfið eða skuldagerninginn sem afhenda skal við uppgjör, að undanskilinni:

   i. sölu annars hvors aðilans samkvæmt samningi um endurhverf verðbréfakaup þess efnis að annar aðilinn selji hinum verðbréf á tilgreindu verði gegn því að hinn aðilinn selji verðbréfið til baka síðar á öðru tilgreindu verði,

   ii. yfirfærslu verðbréfa samkvæmt samningi um verðbréfalán eða,

   iii. þátttöku í framtíðarsamningi eða afleiðusamningi um að selja verðbréf á tilgreindu verði á ákveðnum degi,

c) „skuldatrygging“: afleiðusamningur um að annar aðilinn greiði hinum þóknun í skiptum fyrir greiðslu eða annan ávinning ef til lánaatburðar kemur sem tengist tilgreindum skuldara og ef önnur vanskil tengd afleiðusamningnum, sem hafa svipuð efnahagsleg áhrif, eiga sér stað,

d) „ríkisútgefandi“: einhver eftirfarandi sem gefur út skuldagerninga:

   i. Sambandið,

ii. aðildarríki, þ.m.t. ráðuneyti, stofnun eða félag með sérstakan tilgang sem tilheyrir aðildarríkinu,

iii. meðlimur sambandsríkis, ef um er að ræða samtök aðildarríkja,

iv. félag með sérstakan tilgang vegna nokkurra aðildarríkja,

v. alþjóðleg fjármálastofnun stofnuð af tveimur eða fleiri aðildarríkjum, sem hefur það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim meðlimum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika, eða

vi. Fjárfestingarbanki Evrópu,

e) „skuldatrygging á ríki“: skuldatrygging sem kveður á um að endurgjald eða annar ávinningur komi til greiðslu ef til lánaatburðar eða vanskila kemur í tengslum við ríkisútgefanda,

f) „ríkisskuld“: skuldagerningur útgefinn af ríkisútgefanda,

g) „útgefnar ríkisskuldir“: heildarríkisskuldir útgefnar af ríkisútgefanda sem ekki hafa verið innleystar,

h) „útgefið hlutafé“ í tengslum við félag: samtala almennra hluta og allra forgangshluta útgefnum af félaginu, að undanskildum breytanlegum skuldabréfum,

i) „heimaaðildarríki“:

i. heimaaðildarríki í skilningi 20. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, í tengslum við fjárfestingarfyrirtæki í skilningi 1. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB eða í tengslum við skipulegan verðbréfamarkað í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,

ii. í tengslum við lánastofnun, heimaaðildarríki í skilningi 7. liðar 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana([10]),

iii. í tengslum við lögaðila sem ekki er getið í i.- eða ii.-lið, aðildarríki þar sem lögaðili hefur skráða skrifstofu eða það aðildarríki þar sem aðalskrifstofa hans er staðsett, hafi hann ekki skráða skrifstofu,

iv. í tengslum við einstakling, aðildarríki þar sem aðalskrifstofa einstaklings er staðsett eða það aðildarríki þar sem einstaklingurinn á lögheimili, hafi hann ekki aðalskrifstofu,

j) „viðkomandi lögbært yfirvald“:

i. lögbært yfirvald þess aðildarríkis sem um ræðir í tengslum við ríkisskuld aðildarríkis, eða í tengslum við ríkisskuld meðlims sambandsríkis eða skuldatryggingu að því er varðar aðildarríki eða meðlim sambandsríkis í tilviki aðildarríkis sem er sambandsríki,

ii. lögbært yfirvald þeirrar lögsögu þar sem ráðuneytið sem gefur út skuldina er staðsett, í tengslum við ríkisskuld Sambandsins eða skuldatryggingu að því er varðar Sambandið,

iii. lögbært yfirvald þeirrar lögsögu þar sem félag með sérstakan tilgang hefur staðfestu, í tengslum við ríkisskuld nokkurra aðildarríkja sem nýta þjónustu félags með sérstakan tilgang eða skuldatryggingu að því er varðar slíkt félag með sérstakan tilgang,

iv. lögbært yfirvald þeirrar lögsögu þar sem alþjóðleg fjármálastofnun hefur staðfestu, í tengslum við ríkisskuld alþjóðlegrar fjármálastofnunar sem tvö eða fleiri aðildarríki hafa stofnað og hefur þann tilgang að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim meðlimum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika,

v. lögbært yfirvald fjármálagernings eins og skilgreint er í 7. lið 2. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1287/2006 ([11]) og ákvarðað í samræmi við III. kafla þeirrar reglugerðar, í tengslum við fjármálagerning annan en gerning sem um getur í i. – iv.-lið,

vi. lögbært yfirvald þess aðildarríkis þar sem fjármálagerningurinn var fyrst tekinn til viðskipta á viðskiptavettvangi, í tengslum við fjármálagerning sem ekki fellur undir i. – v.-lið,

vii. lögbært yfirvald þess aðildarríkis þar sem Fjárfestingarbanki Evrópu er staðsettur, í tengslum við skuldagerning sem Fjárfestingarbanki Evrópu hefur gefið út,

([10]) Stjtíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

([11]) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1287/2006 frá 10. ágúst 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skyldur fjárfestingarfyrirtækja varðandi skýrsluhald, tilkynningar um viðskipti, gagnsæi á markaði, skráningu fjármálagerninga á markaði og hugtök sem eru skilgreind að því er varðar þá tilskipun (Stjtíð. ESB L 241, 2.9.2006, bls. 1).

k) „starfsemi viðskiptavaka“: starfsemi fjárfestingarfyrirtækis, lánastofnunar, aðila þriðja lands eða fyrirtækis eins og um getur í 1. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2004/39/EB, sem er aðili að viðskiptavettvangi eða markaði í þriðja landi með laga- og eftirlitsramma, sem framkvæmdastjórnin hefur lýst jafngildan skv. 2. mgr. 17. gr., þegar hlutaðeigandi verslar með fjármálagerning sem ábyrgðaraðili, hvort sem stunduð eru viðskipti með fjármálagerninginn innan eða utan viðskiptavettvangs, með einhverjum eftirfarandi hætti:

i. með því að setja fram samtímis bindandi kaup- og sölutilboð sambærilegrar stærðar og á sambærilegu verði í þeim tilgangi að veita aukinn seljanleika á markaði á reglubundinn og samfelldan hátt,

ii. með því að uppfylla pantanir af hálfu viðskiptavina eða sem svar við beiðnum viðskiptavina um viðskipti, sem þáttur í venjulegri starfsemi hans,

iii. með því að verja stöður sem verða til við rækslu verkefna skv. i.- og ii.-lið,

l) „viðskiptavettvangur“: skipulegur verðbréfamarkaður í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, eða markaðstorg fjármálagerninga í skilningi 15. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,

m) „meginvettvangur“ í tengslum við hlut: veltumesti vettvangur viðskipta með hlutinn,

n) „viðurkenndur aðalmiðlari“: einstaklingur eða lögaðili sem hefur undirritað samkomulag við ríkisútgefanda eða hefur hlotið formlega viðurkenningu sem aðalmiðlari, af hálfu eða fyrir hönd ríkisútgefanda, og hefur í samræmi við það samkomulag eða viðurkenningu skuldbundið sig til að eiga viðskipti fyrir eigin reikning í tengslum við aðgerðir á frum- og eftirmarkaði sem tengjast skuldum sem sá útgefandi hefur gefið út,

o) „miðlægur mótaðili“: lögaðili sem gengur á milli mótaðila að samningum sem viðskipti eru með á einum eða fleiri fjármálamörkuðum og verður þar með kaupandi gagnvart hverjum seljanda og seljandi gagnvart hverjum kaupanda og sem ber ábyrgð á rekstri stöðustofnunarkerfis,

p) „viðskiptadagur“: viðskiptadagur eins og um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1287/2006,

q) „velta“: velta í skilningi 9. liðar 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1287/2006.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., þar sem tilgreindar eru skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, þar sem einkum er tilgreint hvenær einstaklingur eða lögaðili telst vera eigandi fjármálagernings að því er varðar skilgreiningu á skortsölu í b-lið 1. mgr.

3. gr.

Skort- og gnóttstöður

1. Að því er varðar þessa reglugerð telst staða vera skortstaða er tengist útgefnu hlutafé eða útgefnum ríkisskuldum stafi hún frá öðru af eftirfarandi:

a) skortsölu hlutabréfs gefnu út af félagi eða skuldagernings gefnum út af ríkisútgefanda,

b) stofn til viðskipta, sem skapar eða tengist fjármálagerningi öðrum en gerningi sem um getur í a-lið, ef afleiðing eða ein af afleiðingum viðskiptanna veitir einstaklingi eða lögaðila, sem stofnar til viðskiptanna, fjárhagslegan ávinning við lækkun á verði eða virði hlutabréfsins eða skuldagerningsins.

2. Að því er varðar þessa reglugerð telst staða vera gnóttstaða sem tengist útgefnu hlutafé eða útgefnum ríkisskuldum sé hún afleiðing annars af eftirfarandi:

a) eignarhalds á hlutabréfi gefnu út af félagi eða skuldagernings gefnum út af ríkisútgefanda,

b) stofn til viðskipta, sem skapar eða tengist fjármálagerningi öðrum en gerningi sem um getur í a-lið, ef afleiðing eða ein af afleiðingum viðskiptanna veitir einstaklingi eða lögaðila, sem stofnar til viðskiptanna, fjárhagslegan ávinning við hækkun á verði eða virði hlutabréfsins eða skuldagerningsins.

3. Að því er varðar 1. og 2. mgr. skal útreikningurinn á skort- eða gnóttstöðu, í tilviki staðna í óbeinni eigu viðkomandi aðila, þ.m.t. fyrir milligöngu eða með notkun vísitölu, körfu verðbréfa eða hagsmuna í kauphallarsjóði eða svipaðri einingu, ákvarðaður af einstaklingnum eða lögaðilanum sem um er að ræða, sem aðhefst af skynsemi með hliðsjón af upplýsingum, sem eru öllum aðgengilegar, um samsetningu viðkomandi vísitölu eða körfu verðbréfa, eða um hagsmuni viðeigandi kauphallarsjóðs eða svipaðrar einingar. Við útreikning á slíkri skort- eða gnóttstöðu skal enginn aðili skyldaður til að safna rauntímaupplýsingum um slíka samsetningu frá öðrum aðila.

Að því er varðar 1. og 2. mgr. skal útreikningur á skort- eða gnóttstöðu í tengslum við ríkisskuld ná yfir allar skuldatryggingar á ríki sem tengjast ríkisútgefandanum.

4. Að því er varðar þessa reglugerð skal staðan sem eftir stendur þegar búið er að draga allar gnóttstöður, sem einstaklingur eða lögaðili á í tengslum við útgefið hlutafé, frá öllum skortstöðum sem einstaklingur eða lögaðili á í tengslum við útgefið hlutafé, teljast hrein skortstaða að því er varðar útgefið hlutafé hlutaðeigandi félags.

5. Að því er varðar þessa reglugerð skal staðan sem eftir stendur þegar búið er að draga allar gnóttstöður, sem einstaklingur eða lögaðili á í tengslum við útgefnar ríkisskuldir og allar gnóttstöður í skuldagerningum ríkisútgefanda, ef verðlagning hans hefur mikla fylgni við verðlagningu viðkomandi ríkisskuldar, frá öllum skortstöðum sem sá einstaklingur eða lögaðili á í tengslum við þá ríkisskuld, teljast hrein skortstaða að því er varðar útgefna ríkisskuld hlutaðeigandi ríkisútgefanda.

6. Útreikninginn á ríkisskuldum skv. 1.–5. mgr. skal framkvæma fyrir hvern og einn ríkisútgefanda, jafnvel þótt aðskildar einingar gefi út ríkisskuldir fyrir hönd ríkisútgefanda.

7. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem tilgreina:

a) tilvik þar sem einstaklingur eða lögaðili telst eiga hlutabréf eða skuldagerning að því er varðar 2. mgr.,

b) tilvik þar sem einstaklingur eða lögaðili á hreina skortstöðu að því er varðar 4. og 5. mgr. og aðferð við útreikning á slíkum stöðum,

c) aðferðina við útreikning á stöðum að því er varðar 3., 4. og 5. mgr. þegar mismunandi einingar innan samstæðu eiga gnótt- eða skortstöður eða vegna starfsemi við stjórnun verðbréfasjóða sem varða aðgreinda sjóði.

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar skal reikniaðferðin einkum taka tillit til þess hvort mismunandi fjárfestingaráætlunum sé fylgt að því er varðar tiltekinn útgefanda fyrir milligöngu fleiri en eins aðskilins sjóðs undir stjórn sama sjóðsstjóra, hvort sömu fjárfestingaráætlun sé fylgt í tengslum við tiltekinn útgefanda fyrir milligöngu fleiri en eins sjóðs, og hvort fleiri en eitt eignasafn innan sömu einingar sé stýrt að eigin ákvörðun í samræmi við sömu fjárfestingaráætlun að því er varðar tiltekinn útgefanda.

4. gr.

Óvarin staða í skuldatryggingu á ríki

1. Að því er varðar þessa reglugerð telst einstaklingur eða lögaðili eiga óvarða stöðu í skuldatryggingu á ríki ef skuldatryggingin á ríki er ekki ætluð til varnar gegn:

a) hættu á vanskilum útgefanda ef einstaklingur eða lögaðili á gnóttstöðu í ríkisskuldum þess útgefanda sem skuldatryggingin á ríki tengist, eða

b) hættu á lækkun á virði ríkisskuldar þegar einstaklingur eða lögaðili á eignir eða skuldir, þ.m.t. en ekki einskorðað við, fjárhagslega samninga, eignasöfn eða fjárskuldbindingar ef virði þeirra hefur fylgni við virði ríkisskuldarinnar.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 42. gr. sem tilgreina, að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar:

a) tilvik þar sem viðskipti með skuldatryggingu á ríki telst vera vörn gegn vanskilaáhættu, eða hættu á lækkun á virði ríkisskuldar, og aðferðina við að reikna óvarða stöðu í skuldatryggingu á ríki,

b) aðferðina við útreikning á stöðum þegar mismunandi einingar innan samstæðu eiga gnótt- eða skortstöður eða vegna starfsemi við stjórnun verðbréfasjóða sem varða aðgreinda sjóði.

II. KAFLI

GAGNSÆI HREINNA SKORTSTAÐNA

5. gr.

Tilkynningar til lögbærra yfirvalda um verulegar hreinar skortstöður í hlutabréfum

1. Einstaklingur eða lögaðili, sem á hreina skortstöðu sem tengist útgefnu hlutafé félags sem hlutabréf í hafa verið tekin til viðskipta á viðskiptavettvangi, skal tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi, í samræmi við 9. gr., þegar staðan nær eða fer undir viðeigandi tilkynningarmörk sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

2. Viðeigandi tilkynningarmörk eru hlutfall sem jafngildir 0,2% af útgefnu hlutafé viðkomandi félags og hver 0,1% umfram það.

3. Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA) getur gefið út álit til framkvæmdastjórnarinnar um aðlögun viðmiðunarmarkanna, sem um getur í 2. mgr., með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem breyta viðmiðunarmörkunum er um getur í 2. mgr. þessarar greinar, með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

6. gr.

Opinber birting á verulegum hreinum skortstöðum í hlutabréfum

1. Einstaklingur eða lögaðili sem á hreina skortstöðu, sem tengist útgefnu hlutafé félags sem hlutabréf í hafa verið tekin til viðskipta á viðskiptavettvangi, skal veita almenningi upplýsingar um þá stöðu, í samræmi við 9. gr., þegar staðan nær eða fellur undir viðeigandi birtingarmörk sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

2. Viðeigandi birtingarmörk eru hlutfall sem jafngildir 0,5% af útgefnu hlutafé viðkomandi félags og hver 0,1% umfram það.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur gefið út álit til framkvæmdastjórnarinnar um aðlögun viðmiðunarmarkanna, sem um getur í 2. mgr., með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem breytir viðmiðunarmörkunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

5. Þessi grein hefur ekki áhrif á lög og stjórnsýslufyrirmæli sem samþykkt hafa verið í tengslum við yfirtökutilboð, samruna og önnur viðskipti sem hafa áhrif á eignarhald eða stjórn á félögum sem falla undir eftirlit eftirlitsyfirvalda, sem aðildarríki hafa tilnefnt skv. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB frá 21. apríl 2004 um yfirtökutilboð ([12]), sem krefst birtingar á skortstöðum umfram kröfurnar í þessari grein.

7. gr.

Tilkynningar til lögbærra yfirvalda um verulegar hreinar skortstöður í ríkisskuldum

1. Einstaklingur eða lögaðili, sem á hreina skortstöðu í tengslum við útgefnar ríkisskuldir, skal tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi, í samræmi við 9. gr., þegar slík staða nær eða fer undir viðeigandi tilkynningarmörk að því er varðar viðkomandi ríkisútgefanda.

2. Viðeigandi tilkynningarmörk skulu vera upphafleg fjárhæð og síðan stighækkandi viðbótarþrep í tengslum við hvern ríkisútgefanda, eins og tilgreint er í ráðstöfununum sem framkvæmdastjórnin gerir í samræmi við 3. mgr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu tilkynningarmörkin fyrir hvert aðildarríki.

([12]) Stjtíð. ESB L 142, 30.4.2004, bls. 12.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem tilgreina fjárhæðir og stighækkandi viðbótarþrep sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

Framkvæmdastjórnin skal:

a) tryggja að viðmiðunarmörkin séu ekki sett með þeim hætti að krafist skuli tilkynningar um stöður sem eru lítils virði,

b) taka tillit til heildarfjárhæðar útistandandi útgefinna ríkisskulda fyrir hvern ríkisútgefanda og meðalstærðar staðna í eigu markaðsaðila í tengslum við ríkisskuldir viðkomandi ríkisútgefanda og

c) taka tillit til seljanleika á hverjum og einum skuldabréfamarkaði með ríkisskuldir.

8. gr.

Tilkynning til lögbærra yfirvalda um óvarðar stöður í skuldatryggingum á ríki

Ef lögbært yfirvald fellir tímabundið úr gildi takmarkanir í samræmi við 2. mgr. 14. gr. skal einstaklingur eða lögaðili sem á óvarða stöðu í skuldatryggingu á ríki tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi um það ef slík staða nær eða fer undir viðeigandi tilkynningarmörk varðandi ríkisútgefandann, eins og tilgreint er í samræmi við 7. gr.

9. gr.

Aðferð við tilkynningu og birtingu

1. Allar tilkynningar og birtingar skv. 5., 6., 7. eða 8. gr. skulu setja fram upplýsingar um einstaklingana eða lögaðilana sem eiga viðkomandi stöður, stærð viðkomandi staðna, útgefandann sem viðkomandi staða tengist og dagsetninguna þegar viðkomandi staða var tekin, henni breytt eða hún losuð.

Að því er varðar 5., 6., 7. og 8. gr. skulu einstaklingar og lögaðilar, sem eiga verulega hreina skortstöðu, geyma skrár yfir vergar stöður sem mynda verulega hreina skortstöðu í fimm ár.

2. Viðeigandi tími til að reikna út hreina skortstöðu er á miðnætti við lok viðskiptadagsins þegar einstaklingur eða lögaðili á viðkomandi stöðu. Sá tími gildir um öll viðskipti án tillits til viðskiptaaðferðar sem notuð er, þ.m.t. viðskipti sem framkvæmd eru handvirkt eða sjálfvirkt, og án tillits til þess hvort viðskiptin hafa átt sér stað á almennum opnunartíma. Tilkynningin eða birtingin skal fara fram eigi síðar en klukkan 15:30 næstkomandi viðskiptadag. Tímasetningarnar, sem tilgreindar eru í þessari málsgrein, skulu reiknaðar út samkvæmt tímanum í aðildarríki viðkomandi lögbærs yfirvalds sem ber að tilkynna um viðkomandi stöðu til.

3. Tilkynningin um upplýsingar til viðkomandi lögbærs yfirvalds skal tryggja upplýsingaleynd og fela í sér kerfi til að staðfesta uppruna tilkynningarinnar.

4. Opinber birting upplýsinga sem settar eru fram í 6. gr. skal fara fram með hætti sem tryggir skjótan aðgang að upplýsingunum án mismununar. Upplýsingarnar skulu settar fram á miðlægu vefsetri sem viðkomandi lögbært yfirvald rekur eða hefur eftirlit með. Lögbær yfirvöld skulu senda veffang vefsetursins til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem skal síðan setja á sitt eigið vefsetur tengil á öll slík miðlæg vefsetur.

5. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar sem skal veita að því er varðar 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

6. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 4. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdastöðlum sem tilgreinir með hvaða hætti megi birta almenningi upplýsingar.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

10. gr.

Beiting krafna um tilkynningu og birtingu

Kröfurnar um tilkynningu og birtingu skv. 5., 6., 7. og 8. gr. gilda um einstaklinga og lögaðila sem hafa lögheimili eða staðfestu í Sambandinu eða í þriðja landi.

11. gr.

Upplýsingar sem ber að veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni

1. Lögbær yfirvöld skulu veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni upplýsingarnar í formi yfirlits á ársfjórðungsgrundvelli að því er varðar hreinar skortstöður í tengslum við útgefið hlutafé og útgefnar ríkisskuldir og um óvarðar stöður í tengslum við skuldatryggingar á ríki, sem þau eru viðkomandi lögbært yfirvald fyrir og taka á móti tilkynningum skv. 5., 7. og 8. gr.

2. Til að geta sinnt skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hvenær sem er óskað eftir viðbótarupplýsingum frá viðkomandi lögbæru yfirvaldi um hreinar skortstöður í tengslum við útgefið hlutafé og útgefnar ríkisskuldir eða um óvarðar stöður í tengslum við skuldatryggingar á ríki.

Lögbæra yfirvaldið skal veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni umbeðnar upplýsingar eigi síðar en innan sjö almanaksdaga. Ef um er að ræða óhagstæða atburði eða þróun sem hefur í för með sér alvarlega ógn gegn fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í hlutaðeigandi aðildarríki eða í öðru aðildarríki skal lögbæra yfirvaldið veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni allar fyrirliggjandi upplýsingar á grundvelli kröfunnar um tilkynningu skv. 5., 7. og 8. gr. innan 24 klukkustunda.

3. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar sem skal veita í samræmi við 1. og 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Til að tryggja samræmda beitingu 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdastöðlum sem tilgreina snið upplýsinganna sem ber að veita í samræmi við 1. og 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

III. KAFLI

ÓVARÐAR SKORTSÖLUR

12. gr.

Takmarkanir á óvarðar skortsölur hlutabréfa

1. Einstaklingur eða lögaðili getur aðeins gert samning um skortsölu hlutabréfs, sem tekið hefur verið til viðskipta á viðskiptavettvangi, ef eitt eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

a) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur fengið hlutabréfið að láni eða gert aðrar ráðstafanir sem hafa sambærileg réttaráhrif,

b) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur gert samning um að fá hlutabréfið að láni eða á aðra óvefengjanlega aðfararhæfa kröfu samkvæmt samningi eða eignarétti til að fá yfirfært til sín eignarhald á samsvarandi fjölda verðbréfa í sama flokki til að uppgjör sé mögulegt á gjalddaga,

c) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur komið á fyrirkomulagi með þriðja aðila þar sem viðkomandi þriðji aðili hefur staðfest að hlutabréfið sé aðgengilegt og hefur gripið til ráðstafana gagnvart þriðju aðilum, sem nauðsynlegar eru til að einstaklingurinn eða lögaðilinn geti haft eðlilegar væntingar til þess að uppgjör geti farið fram á gjalddaga.

2. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að ákvarða tegundir samninga, fyrirkomulags og ráðstafana sem tryggja með fullnægjandi hætti að hlutabréfið verði aðgengilegt vegna uppgjörs. Við ákvörðun á því hvaða ráðstafanir séu nauðsynlegar til að unnt sé að hafa eðlilegar væntingar til þess að uppgjör geti farið fram á gjalddaga skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin m.a. taka tillit til viðskipta innan dags og seljanleika hlutabréfanna.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

13. gr.

Takmarkanir á óvarðar skortsölur ríkisskulda

1. Einstaklingur eða lögaðili getur aðeins gert samning um skortsölu ríkisskuldar ef eitt eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

a) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur fengið ríkisskuld að láni eða gert aðrar ráðstafanir sem hafa sambærileg réttaráhrif,

b) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur gert samning um að fá ríkisskuld að láni eða á aðra óvefengjanlega aðfararhæfa kröfu samkvæmt samningi eða eignarétti til að fá yfirfært til sín eignarhald á samsvarandi fjölda verðbréfa í sama flokki til að uppgjör sé mögulegt á gjalddaga,

c) einstaklingurinn eða lögaðilinn hefur komið á fyrirkomulagi með þriðja aðila þar sem viðkomandi þriðji aðili hefur staðfest að ríkisskuldin sé aðgengileg eða geti haft eðlilegar væntingar til þess að uppgjör geti farið fram á gjalddaga.

2. Takmarkanirnar í 1. mgr. gilda ekki ef viðskiptin eru til þess ætluð að verja gnóttstöðu í skuldagerningum útgefanda ef verðlagning hans hefur mikla fylgni við verðlagningu viðkomandi ríkisskuldar.

3. Ef seljanleiki ríkisskuldara fer niður fyrir viðmiðunarmörkin sem ákvörðuð eru í samræmi við aðferðafræðina sem um getur í 4. mgr. má viðkomandi lögbært yfirvald fella tímabundið úr gildi takmarkanirnar sem um getur í 1. mgr. Áður en þessar takmarkanir eru felldar tímabundið úr gildi skal viðkomandi lögbært yfirvald tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öðrum lögbærum yfirvöldum um fyrirhugaða tímabundna niðurfellingu.

Tímabundin niðurfelling skal upphaflega gilda í tímabil sem er ekki lengra en sex mánuðir frá því hún er birt á vefsetri viðkomandi lögbærs yfirvalds. Mögulegt er að framlengja tímabundnu niðurfellinguna fyrir tímabil sem er ekki lengra en sex mánuðir ef ástæður niðurfellingarinnar gilda áfram. Ef tímabundna niðurfellingin er ekki endurnýjuð fyrir lok upphaflega tímabilsins eða fyrir lok síðari endurnýjunartímabils skal hún sjálfkrafa falla úr gildi.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innan 24 klukkustunda frá tilkynningu viðkomandi lögbærs yfirvalds gefa út álit á grundvelli 4. mgr. um tilkynnta tímabundna niðurfellingu eða endurnýjun tímabundinnar niðurfellingar. Álitið skal birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 42. gr. sem tilgreina breyturnar og aðferðirnar við að reikna út viðmiðunarmörk seljanleika sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar í tengslum við útgefnar ríkisskuldir.

Breyturnar og aðferðirnar sem aðildarríki nota við að reikna út viðmiðunarmörkin skulu ákvarðaðar þannig að þegar þeim er náð lýsa þau marktækri lækkun í hlutfalli við meðalseljanleika hlutaðeigandi ríkisskuldar.

Viðmiðunarmörkin skulu sett á grundvelli hlutlægra viðmiðana sem eiga sérstaklega við viðkomandi ríkisskuldamarkað, þ.m.t. heildarfjárhæð útistandandi útgefinnar ríkisskuldar fyrir hvern ríkisútgefanda.

5. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu á 1. mgr. getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin samið frumvarp að tæknilegum framkvæmdastöðlum til að ákvarða tegundir samninga eða fyrirkomulags sem tryggja með fullnægjandi hætti að ríkisskuldir verði aðgengilegir vegna uppgjörs. Einkum skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka tillit til þess að þörf er á að viðhalda seljanleika á mörkuðum, einkum á mörkuðum og endurkaupamörkuðum með ríkisskuldabréf.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

14. gr.

Takmarkanir á óvörðum skuldatryggingum á ríki

1. Einstaklingur eða lögaðili getur aðeins gert samning um viðskipti með skuldatryggingu á ríki ef þau viðskipti leiða ekki til óvarinnar stöðu í skuldatryggingu á ríki eins og um getur í 4. gr.

2. Lögbært yfirvald getur fellt tímabundið úr gildi takmarkanir, sem um getur í 1. mgr., ef það hefur hlutlægar ástæður til að ætla að markaðir þess með ríkisskuldir starfi ekki eðlilega og að slíkar takmarkanir gætu haft neikvæð áhrif á markaðinn með skuldatryggingar á ríki, einkum með því að auka kostnað við lántöku fyrir ríkisútgefendur eða með því að hafa áhrif á getu ríkisútgefenda til að gefa út nýjar skuldir. Þessar ástæður skulu byggjast á eftirfarandi vísum:

a) háum eða hækkandi vöxtum á ríkisskuldum,

b) auknum vaxtamun á ríkisskuldum í samanburði við ríkisskuldir annarra ríkisútgefenda,

c) auknu verðbili á skuldatryggingum á ríki í samanburði við eigin feril og í samanburði við aðra ríkisútgefendur,

d) hversu hratt verðið á ríkisskuldum hverfur aftur til upphaflegs jafnvægis eftir stór viðskipti,

e) fjárhæðum ríkisskulda sem unnt er að eiga viðskipti með.

Lögbæra yfirvaldið getur einnig notað aðra vísa en þá sem settir eru fram í a- til e-lið fyrstu undirgreinar.

Áður en takmarkanirnar sem settar eru fram í þessari grein eru felldar tímabundið úr gildi skal viðkomandi lögbært yfirvald tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um fyrirhugaða niðurfellingu og ástæður hennar.

Tímabundin niðurfelling skal upphaflega gilda í tímabil sem er ekki lengra en tólf mánuðir frá því hún er birt á vefsetri viðkomandi lögbærs yfirvalds. Mögulegt er að framlengja tímabundnu niðurfellinguna fyrir tímabil sem er ekki lengra en sex mánuðir ef ástæður niðurfellingarinnar gilda áfram. Ef tímabundna niðurfellingin er ekki framlengd fyrir lok upphaflega tímabilsins eða fyrir lok síðari endurnýjunartímabila skal hún sjálfkrafa falla úr gildi.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innan 24 klukkustunda frá tilkynningu viðkomandi lögbærs yfirvalds gefa út álit á fyrirhugaðri tímabundinni niðurfellingu, án tillits til þess hvort lögbæra yfirvaldið hafi byggt niðurfellinguna á vísunum sem settir eru fram í a- til e-lið fyrstu undirgreinar eða á öðrum vísum. Ef fyrirhuguð tímabundin niðurfelling eða framlenging tímabundinnar niðurfellingar byggist á annarri undirgrein skal álitið einnig fela í sér mat á vísunum sem lögbæra yfirvaldið notar. Álitið skal birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

15. gr.

Ferli uppgjörskaupa

1. Miðlægur mótaðili í aðildarríki sem veitir stöðustofnunarþjónustu vegna hlutabréfa skal tryggja að aðferðir séu til staðar sem uppfylla allar eftirfarandi kröfur:

a) ef einstaklingur eða lögaðili sem selur hlutabréf getur ekki afhent hlutabréfin til uppgjörs innan fjögurra viðskiptadaga frá þeim degi sem uppgjörið á að fara fram skal ferli sjálfkrafa hrundið af stað til að kaupa verðbréf á markaði til að tryggja afhendingu vegna uppgjörs,

b) ef uppgjörskaup á hlutabréfum til afhendingar eru ekki möguleg skal greiða fjárhæð til kaupandans á grundvelli virðis hlutabréfanna sem ber að afhenda á afhendingardeginum auk fjárhæðar til að standa straum af tapi kaupandans vegna þess að uppgjörið gekk ekki eftir, og

c) einstaklingur eða lögaðili sem stendur ekki við uppgjör endurgreiðir allar greiddar fjárhæðir samkvæmt a- og b-lið.

2. Miðlægur mótaðili í aðildarríki, sem veitir stöðustofnunarþjónustu vegna hlutabréfa, skal sjá til þess að aðferðir séu til staðar sem tryggja að ef einstaklingur eða lögaðili sem selur hlutabréf afhendir ekki hlutabréfin til uppgjörs á þeim degi sem uppgjör á að fara fram skal viðkomandi aðili greiða dagsektir þar til uppgjör hefur farið fram.

Dagsektirnar skulu vera nægilega háar til að virka fyrirbyggjandi fyrir einstaklinga eða lögaðila sem standa ekki við uppgjör.

IV. KAFLI

UNDANÞÁGUR

16. gr.

Undanþága ef meginviðskiptavettvangur er í þriðja landi

1. Ákvæði 5., 6., 12. og 15. gr. gilda ekki um hlutabréf félags sem tekin hafa verið til viðskipta á viðskiptavettvangi í Sambandinu ef meginvettvangur viðskipta með hlutabréfin er í þriðja landi.

2. Viðkomandi lögbært yfirvald skal, að því er varðar hlutabréf félags sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi í Sambandinu og vettvangi í þriðja landi, ákvarða, a.m.k. á tveggja ára fresti, hvort meginvettvangur viðskipta með viðkomandi hlutabréf sé í þriðja landi.

Viðkomandi lögbært yfirvald skal tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um öll hlutabréf ef meginviðskiptavettvangur þeirra er í þriðja landi.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal á tveggja ára fresti gera lista yfir hlutabréf þar sem meginviðskiptavettvangur þeirra er í þriðja landi. Listinn skal gilda í tvö ár.

3. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreinir aðferðina við að reikna út veltu til að ákvarða meginvettvang viðskipta með hlutabréf.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 1. og 2. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða:

a) dagsetninguna og tímabilið að því er varðar útreikningana sem segja til um meginviðskiptavettvang hlutabréfs,

b) lokadagsetninguna sem viðkomandi lögbært yfirvald hefur til að tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um þessi hlutabréf ef meginviðskiptavettvangur þeirra er í þriðja landi,

c) frá hvaða dagsetningu listinn tekur gildi í kjölfar birtingar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

17. gr.

Undanþágur fyrir starfsemi viðskiptavaka og starfsemi á frummarkaði

1. Ákvæði 5., 6., 7., 12., 13. og 14. gr. gilda ekki um viðskipti viðskiptavaka.

2. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 44. gr., samþykkt ákvarðanir sem tilgreina að laga- og eftirlitsrammi þriðja lands tryggi að markaður sem heimilaður er í því þriðja landi fari eftir lagalega bindandi kröfum sem eru, vegna beitingar undanþágunnar sem sett er fram í 1. mgr., jafngildar þeim kröfum sem leiða af III. bálki tilskipunar 2004/39/EB, af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) ([13]) og af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað ([14]), og eru háðar skilvirku eftirliti og framfylgd í því þriðja landi.

Laga- og eftirlitsrammi þriðja lands getur talist jafngildur ef eftirfarandi á við um viðkomandi þriðja land:

a) markaðirnir eru háðir leyfi ásamt virku eftirliti og framfylgd á áframhaldandi grundvelli,

b) markaðirnir búa yfir skýrum og gagnsæjum reglum varðandi skráningu verðbréfa til viðskipta svo að viðskipti með slík verðbréf geti farið fram á sanngjarnan, skipulegan og skilvirkan hátt, og séu án takmarkana,

c) útgefendur verðbréfa lúta reglubundnum og samfelldum upplýsingakröfum sem tryggja víðtæka vernd fjárfesta og

d) gagnsæi á markaði og heilleiki eru tryggð með því að koma í veg fyrir markaðssvik í formi innherjasvika og markaðsmisnotkunar.

3. Ákvæði 7., 13. og 14. gr. gilda ekki um starfsemi einstaklings eða lögaðila ef hann, er hann kemur fram sem viðurkenndur aðalmiðlari samkvæmt samkomulagi við ríkisútgefanda, á viðskipti sem aðalmiðlari fjármálagernings í tengslum við starfsemi á frum- eða eftirmarkaði með tilliti til ríkisskulda.

4. Ákvæði 5., 6., 12., 13. og 14. gr. í þessari reglugerð gilda ekki um einstaklinga eða lögaðila ef þeir gera samning um skortsölu verðbréfs eða eiga hreina skortstöðu í tengslum við framkvæmd verðjöfnunar skv. III. kafla reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003 frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar undanþágur fyrir endurkaupaáætlanir og verðjöfnun fjármálagerninga ([15]).

5. Undanþágan sem um getur í 1. mgr. gildir aðeins ef hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili hefur tilkynnt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu skriflega að hann ætli að nýta undanþáguna. Tilkynningin skall sett fram eigi síðar en 30 almanaksdögum áður en einstaklingurinn eða lögaðilinn ætlar sér fyrst að nýta undanþáguna.

([13]) Stjtíð. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.
([14]) Stjtíð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.
([15]) Stjtíð. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 33.

6. Undanþágan sem um getur í 3. mgr. gildir aðeins ef viðurkenndur aðalmiðlari hefur tilkynnt viðkomandi lögbæru yfirvaldi skriflega í tengslum við hlutaðeigandi ríkisskuld að hann ætli að nýta undanþáguna. Tilkynningin skal sett fram eigi síðar en 30 almanaksdögum áður en einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem kemur fram sem viðurkenndur aðalmiðlari, ætlar sér fyrst að nýta undanþáguna.

7. Lögbæra yfirvaldið, sem um getur í 5. og 6. mgr., getur bannað notkun undanþágunnar ef það telur að einstaklingurinn eða lögaðilinn uppfylli ekki skilyrði undanþágunnar. Beita skal banni innan 30 almanaksdaga tímabilsins, sem um getur í 5. eða 6. mgr., eða síðar ef lögbært yfirvald kemst að því að breytingar hafa orðið á aðstæðum einstaklingsins eða lögaðilans þannig að hann uppfylli ekki lengur skilyrðin fyrir undanþáguna.

8. Eining í þriðja landi sem hefur ekki leyfi í Sambandinu skal senda tilkynninguna, sem um getur í 5. og 6. mgr., til lögbærs yfirvalds meginviðskiptavettvangsins í Sambandinu þar sem það á viðskipti.

9. Einstaklingur eða lögaðili sem hefur tilkynnt skv. 5. mgr. skal eins fljótt og mögulegt er tilkynna lögbæra yfirvaldinu í heimaaðildarríki sínu skriflega ef um er að ræða breytingar sem hafa áhrif á getu viðkomandi aðila til að nýta undanþáguna, eða ef hann óskar ekki lengur eftir því að nýta undanþáguna.

10. Einstaklingur eða lögaðili sem hefur tilkynnt skv. 6. mgr. skal eins fljótt og mögulegt er tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi í tengslum við viðkomandi ríkisskuld skriflega ef um er að ræða breytingar sem hafa áhrif á getu viðkomandi aðila til að nýta undanþáguna, eða ef hann óskar ekki lengur eftir því að nýta undanþáguna.

11. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins getur krafist skriflegra upplýsinga frá einstaklingi eða lögaðila sem starfar samkvæmt undanþágunni sem sett er fram í 1., 3. eða 4. mgr. um skortstöður í eigu hans eða starfsemi sem framkvæmd er samkvæmt undanþágunni. Einstaklingurinn eða lögaðilinn skal veita upplýsingarnar eigi síðar en fjórum almanaksdögum eftir að krafan er gerð.

12. Lögbært yfirvald skal tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni innan tveggja vikna frá tilkynningunni í samræmi við 5. eða 9. mgr. um alla viðskiptavaka og í samræmi við 6. eða 10. mgr. um alla viðurkennda aðalmiðlara sem nýta undanþáguna og um alla viðskiptavaka og viðurkennda aðalmiðlara sem nýta ekki lengur undanþáguna.

13. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu lista yfir viðskiptavaka og viðurkennda aðalmiðlara sem nota undanþáguna.

14. Tilkynning einstaklings til lögbærs yfirvalds og lögbærs yfirvalds til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samkvæmt þessari grein má fara fram hvenær sem er innan 60 almanaksdaga fyrir 1. nóvember 2012.

V. KAFLI

ÍHLUTUNARVALD LÖGBÆRRA YFIRVALDA OG EVRÓPSKU VERÐBRÉFAMARKAÐSEFTIRLITS-STOFNUNARINNAR

1. ÞÁTTUR

Valdheimildir lögbærra yfirvalda

18. gr.

Tilkynning og birting við sérstakar aðstæður

1. Með fyrirvara um 22. gr. getur lögbært yfirvald krafist þess að einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga skortstöður í tengslum við tiltekinn fjármálagerning eða flokk fjármálagerninga, tilkynni um það eða birti opinberlega upplýsingar um stöðurnar ef þær ná eða fara niður fyrir tilkynningarmörkin sem lögbæru yfirvöldin hafa sett og ef:

a) um er að ræða óhagstæða atburði eða þróun sem veldur alvarlegri hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í hlutaðeigandi aðildarríki eða í einu eða fleiri aðildarríkjum og

b) ráðstöfunin er nauðsynleg til að taka á hættunni og mun ekki hafa skaðleg áhrif á skilvirkni fjármálamarkaða sem eru ekki í réttu hlutfalli við ávinning af þeim.

2. Ákvæði 1. mgr. í þessari grein gilda ekki um fjármálagerninga að því er varðar gagnsæi sem þegar er krafist skv. 5.–8. gr. Ráðstöfun sem er gerð skv. 1. mgr. getur gilt við tilteknar aðstæður eða fallið undir undanþágur sem lögbært yfirvald hefur tilgreint. Einkum er unnt að tilgreina undanþágur sem gilda um starfsemi viðskiptavaka og starfssemi á frummarkaði.

19. gr.

Tilkynning lánveitenda við sérstakar aðstæður

1. Með fyrirvara um 22. gr. getur lögbært yfirvald gripið til ráðstafananna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar ef:

a) um er að ræða óhagstæða atburði eða þróun sem veldur alvarlegri hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í hlutaðeigandi aðildarríki eða í einu eða fleiri aðildarríkjum og

b) ráðstöfunin er nauðsynleg til að taka á hættunni og mun ekki hafa skaðleg áhrif á skilvirkni fjármálamarkaða sem eru ekki í réttu hlutfalli við ávinning af þeim.

2. Lögbært yfirvald getur krafist þess að einstaklingar eða lögaðilar sem taka þátt í að lána tiltekinn fjármálagerning eða flokk fjármálagerninga tilkynni um allar verulegar breytingar á gjöldum sem tekin eru fyrir slíka lánveitingu.

20. gr.

Takmarkanir á skortsölu og sambærilegum viðskiptum við sérstakar aðstæður

1. Með fyrirvara um 22. gr. getur lögbært yfirvald gert eina eða fleiri af þeim ráðstöfunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar ef:

a) um er að ræða óhagstæða atburði eða þróun sem veldur alvarlegri hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í hlutaðeigandi aðildarríki eða í einu eða fleiri aðildarríkjum og

b) ráðstöfunin er nauðsynleg til að taka á hættunni og mun ekki hafa skaðleg áhrif á skilvirkni fjármálamarkaða sem eru ekki í réttu hlutfalli við ávinning af þeim.

2. Lögbært yfirvald getur bannað eða sett skilyrði að því er varðar einstaklinga eða lögaðila sem gera samning um:

a) skortsölu eða

b) viðskipti, sem ekki eru skortsala, er leiða af sér eða eru í tengslum við fjármálagerning og afleiðingin eða ein afleiðinganna af þeim viðskiptum er fjárhagslegur ávinningur einstaklingsins eða lögaðilans ef um er að ræða lækkun á verði eða virði annars fjármálagernings.

3. Ráðstöfun sem gerð er skv. 2. mgr. getur gilt um viðskipti sem varða alla fjármálagerninga, fjármálagerninga í tilteknum flokki eða tiltekinn fjármálagerning. Ráðstöfunin getur gilt við tilteknar aðstæður eða fallið undir undanþágur sem lögbært yfirvald hefur tilgreint. Einkum er unnt að tilgreina undanþágur sem gilda um starfsemi viðskiptavaka og starfsemi á frummarkaði.

21. gr.

Takmarkanir á viðskipti með skuldatryggingar á ríki við sérstakar aðstæður

1. Með fyrirvara um 22. gr. getur lögbært yfirvald takmarkað getu einstaklings eða lögaðila til að gera samning um viðskipti með skuldatryggingu á ríki eða takmarkað virði staðna í skuldatryggingum á ríki sem viðkomandi aðilum er heimilt að taka ef:

a) um er að ræða óhagstæða atburði eða þróun sem veldur alvarlegri hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í hlutaðeigandi aðildarríki eða í einu eða fleiri aðildarríkjum og

b) ráðstöfunin er nauðsynleg til að taka á hættunni og mun ekki hafa skaðleg áhrif á skilvirkni fjármálamarkaða sem eru ekki í réttu hlutfalli við ávinning af þeim.

2. Ráðstöfun sem gerð er skv. 1. mgr. getur gilt um tiltekna flokka viðskipta með skuldatryggingar á ríki eða um tiltekin viðskipti með skuldatryggingar á ríki. Ráðstöfunin getur gilt við tilteknar aðstæður eða fallið undir undanþágur sem lögbært yfirvald hefur tilgreint. Einkum er unnt að tilgreina undanþágur sem gilda um starfsemi viðskiptavaka og starfsemi á frummarkaði.

22. gr.

Ráðstafanir annarra lögbærra yfirvalda

Með fyrirvara um 26. gr. getur lögbært yfirvald aðeins gert eða endurnýjað ráðstöfun skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. í tengslum við fjármálagerning með samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds ef það er ekki viðkomandi lögbært yfirvald.

23. gr.

Vald til að takmarka tímabundið skortsölu fjármálagerninga ef um er að ræða verulega lækkun á verði

1. Ef verð fjármálagernings á viðskiptavettvangi hefur lækkað verulega innan eins viðskiptadags í samanburði við lokaverð á viðkomandi vettvangi á næstliðnum viðskiptadegi skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríki þess vettvangs taka til athugunar hvort rétt sé að banna eða takmarka skortsölu einstaklinga eða lögaðila á þeim fjármálagerningi á viðkomandi viðskiptavettvangi eða með öðrum hætti takmarka viðskipti með þann fjármálagerning á þeim viðskiptavettvangi til að koma í veg fyrir óeðlilega lækkun á verði fjármálagerningsins.

Ef lögbært yfirvald er fullvisst samkvæmt fyrstu undirgrein að rétt þyki að gera það skal yfirvaldið, ef um er að ræða hlutabréf eða skuldagerning, banna eða takmarka gerð einstaklinga og lögaðila á samningum um skortsölu á viðkomandi viðskiptavettvangi eða, ef um er að ræða aðra tegund fjármálagernings, takmarka viðskipti með þann fjármálagerning á þeim viðskiptavettvangi til að koma í veg fyrir óeðlilega lækkun á verði fjármálagerningsins.

2. Ráðstöfunin sem gerð er skv. 1. mgr. gildir í tímabil sem nær ekki lengra en til loka næsta viðskiptadags á eftir viðskiptadeginum þegar verðlækkunin á sér stað. Ef enn frekara verulegt fall, sem nemur meira en helmingi fjárhæðarinnar sem tilgreind er í 5. mgr., verður á verði fjármálagerningsins frá lokaverði fyrsta viðskiptadagsins, þrátt fyrir gerðar ráðstafanir, getur lögbæra yfirvaldið framlengt ráðstöfunina um tímabil sem nær ekki lengra en tvo viðskiptadaga frá lokum annars viðskiptadagsins.

3. Ráðstöfunin sem er gerð skv. 1. mgr. gildir við tilteknar aðstæður eða fellur undir undanþágur sem lögbært yfirvald hefur tilgreint. Einkum er unnt að tilgreina undanþágur sem gilda um starfsemi viðskiptavaka og starfsemi á frummarkaði.

4. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkis vettvangs þar sem fjármálagerningur hefur á einum viðskiptadegi lækkað um virðið sem um getur í 5. mgr. skal tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um ákvörðunina sem tekin er skv. 1. mgr. eigi síðar en tveimur klukkustundum eftir lok þess viðskiptadags. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal án tafar upplýsa lögbær yfirvöld heimaaðildarríkja vettvangs þar sem viðskipti fara fram með þann sama fjármálagerning.

Ef lögbært yfirvald er ósammála aðgerðinni sem annað lögbært yfirvald hefur gripið til að því er varðar fjármálagerning, sem viðskipti eru með á mismunandi vettvangi og eru undir eftirliti mismunandi lögbærra yfirvalda, getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin aðstoðað þau yfirvöld við að ná samkomulagi í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Sáttinni skal lokið fyrir miðnætti við lok sama viðskiptadags. Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld komast ekki að samkomulagi innan sáttatímabilsins getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekið ákvörðun í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Ákvörðunin skal tekin fyrir opnun næsta viðskiptadags.

5. Lækkunin á virði skal vera 10% eða meira ef um er að ræða seljanleg hlutabréf, eins og skilgreint er í 22. gr. reglugerðar (EB) nr. 1287/2006, og fyrir illseljanleg hlutabréf og aðra flokka fjármálagerninga skal framkvæmdastjórnin tilgreina fjárhæðina.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur gefið og sent álit til framkvæmdastjórnarinnar um aðlögun viðmiðunarmarkanna, sem um getur í 5. mgr., með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem breytir viðmiðunarmörkunum sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, með tilliti til þróunar á fjármálamörkuðum.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 42. gr. sem tilgreina hvað átt er við með verulegri lækkun á virði fjármálagerninga, annarra en seljanlegra hlutabréfa, með tilliti til sérstakra eiginleika hvers flokks fjármálagerninga og mismunandi flökts.

8. Til að tryggja samræmda beitingu á þessari grein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreinir aðferðina við að reikna út 10% lækkun að því er varðar seljanleg hlutabréf og lækkun á virði sem framkvæmdastjórnin tilgreinir eins og um getur í 7. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

24. gr.

Gildistími takmarkana

Ráðstöfun sem gerð er skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. gildir upphaflega í tímabil sem er ekki lengra en þrír mánuðir frá birtingardegi tilkynningarinnar sem um getur í 25. gr.

Mögulegt er að endurnýja ráðstöfunina í tímabil sem er ekki lengra en þrír mánuðir ef ástæður ráðstöfunarinnar gilda áfram. Ráðstöfunin skal sjálfkrafa falla úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu slíku þriggja mánaða tímabili.

25. gr.

Tilkynning um takmarkanir

1. Lögbært yfirvald skal birta á vefsetri sínu tilkynningu um allar ákvarðanir um að innleiða eða endurnýja ráðstafanir sem um getur í 18.–23. gr.

2. Tilkynningin skal a.m.k. tilgreina upplýsingar um:

a) ráðstafanirnar sem gerðar eru, þ.m.t. gerningarnir og flokkar viðskipta sem þeir gilda um og gildistími þeirra,

b) ástæður þess að lögbæra yfirvaldið telur að nauðsynlegt sé að innleiðar ráðstafanirnar, þ.m.t. gögnin sem styðja þessar ástæður.

3. Ráðstöfun skv. 18. – 23. gr. skal taka gildi þegar tilkynningin er birt eða á tímapunkti sem tilgreindur er í tilkynningunni og kemur á eftir birtingu hennar og gildir aðeins í tengslum við viðskipti sem gerð eru eftir að ráðstöfunin tekur gildi.

26. gr.

Tilkynning til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og annarra lögbærra yfirvalda

1. Áður en ráðstöfun er gerð eða endurnýjuð skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. og áður en takmörkun er sett skv. 23. gr. skal lögbært yfirvald tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öðrum lögbærum yfirvöldum um fyrirhugaðar ráðstafanir.

2. Tilkynningin skal innihalda upplýsingar um fyrirhugaðar ráðstafanir, flokka fjármálagerninga og viðskipti sem þær gilda um, gögn sem styðja ástæðurnar fyrir þessum ráðstöfunum og hvenær þeim er ætlað að taka gildi.

3. Tilkynning um tillögu um að innleiða eða endurnýja ráðstöfun skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. skal gefin út eigi síðar en 24 klukkustundum áður en ráðstöfuninni er ætlað að taka gildi eða áður en ráðstöfunin er endurnýjuð. Við sérstakar aðstæður getur lögbært yfirvald gefið út tilkynninguna minna en 24 klukkustundum áður en ráðstöfuninni er ætlað að taka gildi ef ekki er unnt að veita hana með 24 klukkustunda fyrirvara. Tilkynning um takmörkun skv. 23. gr. skal gefin út áður en ráðstöfununum er ætlað að taka gildi.

4. Lögbært yfirvald sem tekur við tilkynningu samkvæmt þessari grein getur gripið til ráðstafana í samræmi við 18. til 23. gr. í því aðildarríki ef það er fullvisst um að ráðstöfunin sé nauðsynleg til að aðstoða lögbæra yfirvaldið við að gefa út tilkynninguna. Lögbært yfirvald sem fær tilkynningu skal einnig tilkynna í samræmi við 1.–3. mgr. þegar það fyrirhugar að grípa til ráðstöfunar.

2. ÞÁTTUR

Vald Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

27. gr.

Samræmingarhlutverk Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunarinnar

1. Hlutverk Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal vera að stuðla að og samræma ráðstafanir lögbærra yfirvalda skv. 1. þætti. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal einkum tryggja samræmda nálgun lögbærra yfirvalda að því er varðar ráðstafanir sem gerðar eru, sérstaklega þegar nauðsynlegt er að beita valdi til íhlutunar, eðli ráðstafana sem gripið er til og upphaf og tímalengd slíkra ráðstafana.

2. Eftir að hafa tekið við tilkynningu skv. 26. gr. um ráðstöfun sem fyrirhugað er að innleiða eða endurnýja skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, innan 24 klukkustunda, gefa út álit á því hvort hún telur ráðstöfunina eða fyrirhugaða ráðstöfun nauðsynlega til að taka á þessum sérstöku aðstæðum. Í álitinu skal koma fram hvort Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin telur að óhagstæðir atburðir eða þróun hafi orðið, er veldur alvarlegri hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaða í einu eða fleiri aðildarríkjum, hvort ráðstafanir eða fyrirhugar ráðstafanir séu viðeigandi og í réttu hlutfalli til að takast á við hættuna og hvort fyrirhugaður gildistími slíkra ráðstafana sé réttlætanlegur. Ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin telur að ráðstafanirnar sem önnur lögbær yfirvöld grípa til séu nauðsynlegar til að taka á hættunni skal hún einnig lýsa því yfir í áliti sínu. Álitið skal birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

3. Ef lögbært yfirvald leggur til ráðstafanir eða grípur til ráðstafana þvert á álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skv. 2. mgr. eða neitar að gera ráðstafanir þrátt fyrir álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samkvæmt þeirri málsgrein, skal það birta á vefsetri sínu, innan 24 klukkustunda frá viðtöku álits Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, tilkynningu sem útskýrir að fullu ástæður þess. Við slíkar aðstæður skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka til athugunar hvort skilyrðin séu uppfyllt og hvort um sé að ræða viðeigandi mál til að beita íhlutunarvaldi sínu skv. 28. gr.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal endurskoða ráðstafanir samkvæmt þessari reglugerð reglulega og a.m.k. á þriggja mánaða fresti. Ráðstöfunin skal sjálfkrafa falla úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu slíku þriggja mánaða tímabili.

28. gr.

Íhlutunarvald Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlits-stofnunarinnar við sérstakar aðstæður

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal í samræmi við 5. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, annaðhvort:

a) krefjast þess að einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga hreinar skortstöður í tengslum við tiltekinn fjármálagerning eða flokk fjármálagerninga, tilkynni lögbæru yfirvaldi eða birti opinberlega upplýsingar um allar slíkar stöður eða

b) banna eða setja skilyrði um gerð einstaklinga eða lögaðila á samningi um skortsölu eða viðskipti sem leiða af sér, eða tengjast, fjármálagerningi öðrum en þeim sem um getur í c-lið 1. mgr. 1. gr. ef áhrif eða ein af áhrifum viðskiptanna veitir slíkum aðila fjárhagslegan ávinning ef um er að ræða lækkun á verði eða virði annars fjármálagernings.

Ráðstöfunin getur gilt við sérstakar aðstæður eða fallið undir undanþágur sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur tilgreint. Einkum er unnt að tilgreina undanþágur sem gilda um starfsemi viðskiptavaka og starfsemi á frummarkaði.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal aðeins taka ákvörðun skv. 1. mgr. ef:

a) ráðstafanirnar sem skráðar eru í a- og b-lið 1. mgr. taka á ógn gegn eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða gegn stöðugleika alls eða hluta af fjármálakerfi Sambandsins og þegar um er að ræða áhrif yfir landamæri, og

b) ekkert lögbært yfirvald hefur gripið til fullnægjandi ráðstafana til að taka á þeirri ógn eða eitt eða fleiri lögbæru yfirvaldanna hafa gert ráðstafanir sem taka ekki með fullnægjandi hætti á ógninni.

3. Þegar gerðar eru ráðstafanir, sem um getur í 1. mgr., skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka tillit til þess að hvaða marki ráðstöfunin:

a) tekur með marktækum hætti á ógn gegn eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða gegn stöðugleika alls eða hluta af fjármálakerfi Sambandsins eða bætir verulega getu lögbærra yfirvalda til að vakta ógnina,

b) veldur ekki hættu á eftirlitshögnun,

c) hefur ekki skaðleg áhrif á skilvirkni fjármálamarkaða, þ.m.t. með því að draga úr seljanleika á þessum mörkuðum eða valda markaðsaðilum óvissu, sem er ekki í réttu hlutfalli við ávinning af ráðstöfuninni.

Þegar eitt eða fleiri lögbært yfirvald hefur gripið til ráðstafana skv. 18., 19., 20. eða 21. gr. getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin gert allar þær ráðstafanir sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar án þess að gefa út álitið sem kveðið er á um í 27. gr.

4. Áður en ákveðið er að innleiða eða endurnýja ráðstöfun, sem um getur í 1. mgr., skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa samráð við evrópska kerfisáhætturáðið og, eftir því sem við á, önnur viðkomandi yfirvöld.

5. Áður en ákveðið er að innleiða eða endurnýja ráðstöfun sem um getur í 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tilkynna hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum um ráðstöfunina sem það fyrirhugar að framkvæma. Tilkynningin skal innihalda upplýsingar um fyrirhugaðar ráðstafanir, flokk fjármálagerninga og viðskipti sem þær gilda um, gögn sem styðja ástæðurnar fyrir þessum ráðstöfunum og hvenær þeim er ætlað að taka gildi.

6. Tilkynningin skal koma fram a.m.k. 24 klukkustundum áður en ráðstöfuninni er ætlað að taka gildi eða hún endurnýjuð. Við sérstakar aðstæður getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin gefið út tilkynninguna innan við 24 klukkustundum áður en ráðstöfuninni er ætlað að taka gildi ef ekki er unnt að veita hana með 24 klukkustunda fyrirvara.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu tilkynningu um allar ákvarðanir um að innleiða eða endurnýja ráðstafanir sem um getur í 1. mgr. Í tilkynningunni skal a.m.k. tilgreina:

a) ráðstafanirnar sem innleiddar eru, þ.m.t. gerningarnir og flokkar viðskipta sem þeir gilda um og gildistími þeirra og

b) ástæður þess að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin álítur að nauðsynlegt sé að innleiða ráðstafanirnar, þ.m.t. gögnin sem styðja þessar ástæður.

8. Eftir að ákveðið er að innleiða eða endurnýja ráðstöfun sem um getur í 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin án tafar tilkynna lögbærum yfirvöldum um þær ráðstafanir sem gripið er til.

9. Ráðstöfun skal taka gildi þegar tilkynningin er birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða á tíma sem tilgreindur er í tilkynningunni og kemur á eftir birtingu hennar, og gildir aðeins í tengslum við viðskipti sem gerð eru eftir að ráðstöfunin tekur gildi.

10. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal endurskoða ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., með reglulegu millibili og ekki sjaldnar en á þriggja mánaða fresti. Ráðstöfunin skal sjálfkrafa falla úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu slíku þriggja mánaða tímabili. Ákvæði 2.–9. mgr. gilda um endurnýjun ráðstafana.

11. Ráðstöfun sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin samþykkir samkvæmt þessari reglugerð skal ganga framar öllum áður gerðum ráðstöfunum sem lögbært yfirvald gerir skv. 1. þætti.

29. gr.

Völd Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar þegar neyðarástand ríkir í tengslum við ríkisskuldir

Ef um er að ræða neyðarástand að því er varðar ríkisskuldir eða skuldatryggingar á ríki gilda 18. og 38. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

30. gr.

Frekari tilgreining á óhagstæðum atburðum eða þróun

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 42. gr., sem tilgreina viðmiðin og þættina sem lögbæru yfirvöldin og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ber að taka tillit til við ákvörðun á því í hvaða tilvikum óhagstæðu atburðirnir eða þróunin sem um getur í 18.–21. gr. og 27. gr. og ógnirnar sem um getur í a-lið 2. mgr. 28. gr. koma upp.

31. gr.

Rannsóknir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur, að ósk eins eða fleiri lögbæru yfirvaldanna, Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eða að eigin frumkvæði, framkvæmt rannsókn á tilteknu málefni eða starfsemi í tengslum við skortsölu eða í tengslum við notkun skuldatrygginga til að meta hvort viðkomandi málefni eða starfsemi skapar hættu fyrir fjármálastöðugleika eða tiltrú markaðarins í Sambandinu.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta skýrslu, sem setur fram niðurstöður hennar og öll tilmæli að því er varðar málefnið eða starfsemina, innan þriggja mánaða frá því að slíkri rannsókn lýkur.

VI. KAFLI

HLUTVERK LÖGBÆRRA YFIRVALDA

32. gr.

Lögbær yfirvöld

Hvert aðildarríki skal tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld að því er varðar þessa reglugerð.

Ef aðildarríki tilnefnir fleiri en eitt lögbært yfirvald skal það ákvarða með skýrum hætti hlutverk hvers og eins þeirra og tilnefna yfirvaldið sem ber ábyrgð á að samræma samstarf og upplýsingaskipti við framkvæmdastjórnina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og lögbæru yfirvöldunum í hinum aðildarríkjunum um tilnefningarnar.

33. gr.

Valdheimildir lögbærra yfirvalda

1. Til að lögbær yfirvöld geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð skulu þau hafa allar þær eftirlitsheimildir og það rannsóknarvald sem nauðsynlegt er að þau hafi til að starfa. Þau skulu beita valdi sínu með einhverjum eftirfarandi hætti:

a) beint,

b) í samstarfi við önnur yfirvöld,

c) með því að leita til þar til bærra dómsyfirvalda.

2. Til að lögbær yfirvöld geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð, skulu þau, í samræmi við landslög, hafa vald til að:

a) fá aðgang að öllum gögnum á hvaða formi sem er og fá þau í hendur eða taka afrit af þeim,

b) krefjast upplýsinga frá hvaða einstaklingi eða lögaðila sem er og, ef þörf er á, boða einstakling eða lögaðila á fund til þess að afla hjá honum upplýsinga,

c) framkvæma vettvangsskoðun, með fyrirframtilkynningu eða án hennar,

d) krefjast gagnaskráa sem til eru um símtöl og gagnaskipti,

e) krefjast þess að bundinn sé endi á hvers konar starfsemi sem brýtur í bága við ákvæði þessarar reglugerðar,

f) óska eftir frystingu og/eða upptöku eigna.

3. Lögbæru yfirvöldin skulu, með fyrirvara um a- og b-lið 2. mgr., í einstökum tilvikum hafa vald til að krefjast þess að einstaklingur eða lögaðili sem á viðskipti með skuldatryggingu veiti:

a) útskýringu á tilgangi viðskiptanna og hvort þau séu í tilgangi áhættuvarnar eða öðrum tilgangi og

b) upplýsingar sem staðfesta undirliggjandi áhættu ef viðskiptin eru í tilgangi áhættuvarnar.

34. gr.

Þagnarskylda

1. Þagnarskylda gildir um alla einstaklinga eða lögaðila sem vinna eða hafa unnið fyrir lögbært yfirvald eða hvert það yfirvald eða einstakling eða lögaðila sem lögbæra yfirvaldið hefur úthlutað verkefnum, þ.m.t. endurskoðendur og sérfræðingar sem lögbæra yfirvaldið hefur samið við. Trúnaðarupplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, má ekki afhenda neinum öðrum einstaklingi eða lögaðila eða yfirvaldi nema nauðsyn beri til vegna málarekstrar.

2. Allar upplýsingar sem lögbær yfirvöld skiptast á sín á milli samkvæmt þessari reglugerð er varða viðskipta- eða rekstrarskilyrði og önnur efnahagsleg eða einkamálefni teljast vera trúnaðarupplýsingar og um þær skulu gilda skilyrði um þagnarskyldu, nema lögbæra yfirvaldið lýsi því yfir þegar samskiptin fara fram að slíkar upplýsingar megi birta eða ef slík birting upplýsinga er nauðsynleg vegna málarekstrar.

35. gr.

Samstarfsskylda

Lögbær yfirvöld skulu vinna saman ef nauðsyn krefur eða ef ráðlegt þykir að því er varðar þessa reglugerð. Einkum skulu lögbær yfirvöld tafarlaust leggja fram til hvors annars upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að þau uppfylli skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

36. gr.

Samstarf við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina

Lögbær yfirvöld skulu vinna með Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa reglugerð í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

Lögbæru yfirvöldin skulu tafarlaust veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að hún uppfylli skyldur sínar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

37. gr.

Samvinna vegna beiðni um vettvangsskoðun eða rannsóknir

1. Lögbært yfirvald í einu aðildarríki getur beðið um aðstoð lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis vegna vettvangsskoðunar eða rannsóknar.

Lögbært yfirvald skal upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um hverja þá beiðni sem það leggur fram og sem um getur í fyrstu undirgrein. Ef um er að ræða rannsókn eða skoðun sem hefur áhrif yfir landamæri getur, og skal ef óskað er eftir því, Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin sinnt samræmingarhlutverki við rannsóknina eða skoðunina.

2. Ef lögbært yfirvald fær beiðni frá lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis um að framkvæma vettvangsskoðun eða rannsókn má það:

a) sjálft annast vettvangsskoðunina eða rannsóknina,

b) leyfa lögbæra yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að taka þátt í vettvangsskoðun eða rannsókn,

c) leyfa lögbæra yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að framkvæma sjálft vettvangsskoðun eða rannsókn,

d) tilnefna endurskoðendur eða sérfræðinga til að annast vettvangsskoðun eða rannsókn,

e) deila tilteknum verkefnum í tengslum við eftirlitsstarfsemi með öðrum lögbærum yfirvöldum.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur beðið lögbær yfirvöld um að framkvæma tiltekin rannsóknarverkefni og vettvangsskoðanir ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur réttmæta þörf á upplýsingum til að gera henni kleift að beita valdi sem henni er falið samkvæmt þessari reglugerð.

38. gr.

Samstarf við þriðju lönd

1. Lögbær yfirvöld skulu, ef unnt er, gera samstarfssamninga við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum, fullnustu skuldbindinga samkvæmt þessari reglugerð í þriðju löndum og gerð eftirlitsyfirvalda þeirra á svipuðum ráðstöfunum til fyllingar ráðstafana sem gerðar eru skv. V. kafla. Slíkir samstarfssamningar skulu a.m.k. tryggja skilvirk upplýsingaskipti sem gera lögbærum yfirvöldum kleift að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.

Lögbært yfirvald skal upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum ef það fyrirhugar að gera slíkan samning.

2. Samstarfssamningurinn skal innihalda ákvæði um skipti á gögnum og upplýsingum sem viðkomandi lögbært yfirvald þarf til að uppfylla skuldbindingarnar sem settar eru fram í 2. mgr. 16. gr.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal samræma þróun samstarfssamninga milli lögbærra yfirvalda og viðkomandi eftirlitsyfirvalda í þriðju löndum. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal í þeim tilgangi gera sniðmát fyrir samstarfssamninga sem lögbæru yfirvöldin geta notað.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal einnig samræma skiptin milli lögbærra yfirvalda á upplýsingum sem þau fá frá eftirlitsyfirvöldum í þriðju löndum sem gætu skipt máli við gerð ráðstafana skv. V. kafla.

4. Lögbær yfirvöld skulu aðeins gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum ef um upplýsingarnar ríkir þagnarskylda sem er að lágmarki jafngild þeirri sem sett er fram í 34. gr. Slík upplýsingaskipti skulu ætluð til framkvæmdar verkefna þessara lögbæru yfirvalda.

39. gr.

Sending og varðveisla persónuupplýsinga

Að því er sendingu persónuupplýsinga milli aðildarríkja eða milli aðildarríkja og þriðja lands varðar, skulu aðildarríki beita tilskipun 95/46/EB. Að því er varðar sendingu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á persónuupplýsingum til aðildarríkja eða þriðja lands skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fara að reglugerð (EB) nr. 45/2001.

Persónuupplýsingar sem um getur í fyrstu málsgrein skulu varðveittar að hámarki í 5 ár.

40. gr.

Birting upplýsinga til þriðju landa

Lögbært yfirvald getur sent eftirlitsyfirvaldi í þriðja landi gögn og greiningu á gögnum ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 25. gr. eða 26. gr. tilskipunar 95/46/EB eru uppfyllt, en slík sending skal aðeins gerð í hverju tilviki fyrir sig. Lögbært yfirvald skal vera fullvisst um að sendingin sé nauðsynleg að því er varðar þessa reglugerð. Slík sending skal vera samkvæmt samningi um að þriðja land sendi ekki gögnin til eftirlitsyfirvalds í öðru þriðja landi án skýlauss, skriflegs samþykkis lögbæra yfirvaldsins.

Lögbært yfirvald má aðeins áframsenda upplýsingar, sem trúnaður gildir um skv. 34. gr. og sem það tekur við frá lögbæru yfirvaldi í öðru aðildarríki, til eftirlitsyfirvalds í þriðja landi ef lögbæra yfirvaldið hefur fengið skýlaust samþykki lögbæra yfirvaldsins sem sendi upplýsingarnar og, eftir atvikum, að upplýsingarnar séu aðeins birtar í þeim tilgangi sem lögbæra yfirvaldið veitti samþykki sitt fyrir.

41. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu koma á reglum um viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir sem gilda um brot gegn þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Þessi viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir skulu vera skilvirkar, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 samþykkt viðmiðunarreglur til að tryggja samræmda nálgun varðandi viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir sem aðildarríki skulu koma á.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um ákvæðin sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein fyrir 1. júlí 2012 og tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þessi ákvæði.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu og uppfæra reglulega lista yfir gildandi viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir sem gilda í hverju aðildarríki fyrir sig.

Aðildarríki skulu árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni samanlagðar upplýsingar um viðurlög og stjórnsýsluráðstafanir sem lagðar eru á. Ef lögbært yfirvald birtir opinberlega upplýsingar um að viðurlögum eða stjórnsýsluráðstöfun hafi verið beitt skal það tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það á sama tíma.

VII. KAFLI

FRAMSELDAR GERÐIR

42. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Valdið til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (7. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 5. gr. (4. mgr.), 6. gr. (4. mgr.), 7. gr. (3. mgr.), 17. gr. (2. mgr.), 23. gr. (5. mgr.) og 30. gr., skal falið framkvæmdastjórninni til óákveðins tíma.

3. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (7. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 5. gr. (4. mgr.), 6. gr. (4. mgr.), 7. gr. (3. mgr.), 17. gr. (2. mgr.), 23. gr. (5. mgr.) og 30. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin um afturköllun öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins,* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (7. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 5. gr. (4. mgr.), 6. gr. (4. mgr.), 7. gr. (3. mgr.), 17. gr. (2. mgr.), 23. gr. (5. mgr.) og 30. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

43. gr.

Frestur um samþykkt framseldra gerða

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldu gerðirnar skv. 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (7. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 5. gr. (4. mgr.), 6. gr. (4. mgr.), 7. gr. (3. mgr.), 17. gr. (2. mgr.), 23. gr. (5. mgr.) og 30. gr. fyrir 31. mars 2012.

Framkvæmdastjórnin getur framlengt frestinn sem um getur í fyrstu málsgrein um sex mánuði.

VIII. KAFLI

FRAMKVÆMDARGERÐIR

44. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku verðbréfanefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/528/EB([16]). Nefnd sú skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

IX. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

45. gr.

Endurskoðun og skýrslugjöf

Framkvæmdastjórnin skal eigi síðar en 30. júní 2013 og í ljósi umræðna við lögbæru yfirvöldin og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina gefa skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um:

a) hversu viðeigandi tilkynningar- og birtingarmörkin skv. 5., 6., 7. og 8. gr. eru,

b) áhrif einstakra birtingarkrafna skv. 6. gr. einkum að því er varðar skilvirkni og flökt fjármálamarkaða,

c) hvort bein, miðlæg skýrslugjöf til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar sé viðeigandi,

d) virkni takmarkananna og krafnanna í II. og III. kafla,

e) hvort takmarkanirnar á óvarðar skuldatryggingar á ríki séu viðeigandi og hvort aðrar takmarkanir eða skilyrði að því er varðar skortsölu og skuldatryggingar séu viðeigandi.

46. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Gildandi ráðstafanir sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar, sem voru í gildi fyrir 15. september 2010, geta gilt áfram til 1. júlí 2013 að því tilskildu að þær séu tilkynntar framkvæmdastjórninni fyrir 24. apríl 2012.

2. Viðskipti með skuldatryggingar, er hafa í för með sér óvarða stöðu í skuldatryggingu á ríki, sem gerð voru fyrir 25. mars 2012 eða á meðan á tímabundinni niðurfellingu takmarkana á óvarðar skuldatryggingar á ríki stóð yfir, í samræmi við 2. mgr. 14. gr., má halda til gjalddaga samningsins um skuldatryggingu.

([16]) Stjtíð. EB L 191, 13.7.2001, bls. 45.

47. gr.

Starfsfólk og tilföng Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. desember 2012, meta þarfir sínar fyrir starfsfólk og tilföng, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess samkvæmt þessari reglugerð útheimtir, og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.

48. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.*

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. nóvember 2012.

Þó skulu ákvæði 2. gr. (2. mgr.), 3. gr. (7. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 7. gr. (3. mgr.), 9. gr. (5. mgr.), 11. gr. (3. og 4. mgr.), 12. gr. (2. mgr.), 13. gr. (4. og 5. mgr.), 16. gr. (3. og 4. mgr.), 17. gr. (2. mgr.), 23. gr. (5., 7. og 8. mgr.) og 30., 42., 43. og 44. gr. gilda frá 25. mars 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 14. mars 2012.

Fyrir Evrópuþingið,	*Fyrir hönd ráðsins,*
M. SCHULZ	N. WAMMEN
forseti.	*forseti.*